

ఏప్రిల్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సామాన్యత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

Junior

CHANDAMAMA

PROVIDES THE KEY TO A TREASURE CHEST OF KNOWLEDGE

SKILLS

Colouring Contest, Arts and Crafts, Fun with Cooking, Mathemagic, and **MORE**

HERITAGE / HISTORY

Panchatantra, Men of Wit, Saints and Sages, They Said It, Monuments and Landmarks of India, Historical Events, and **MORE**

ACTIVITY

Cover Activity, Astro Aria, Gooba's Words, Joining Dots, Spot the Differences, Number Game, and **MORE**

KNOWLEDGE

Star Gazing, Nature Page, Mintoo's Mates, Wonders of the World, Rights and Duties, Thematic ABC, Health Care, and **MORE**

ENTERTAINMENT / FUN

Riddles, Rebus, Nursery Rhymes, Naughty Baloo, Jokes, and **MORE**

S-H-A-K-E ! LIKE THE MILK SHAKE, WHICH IS ONE OF CHILDREN'S FAVOURITE DRINKS, THEY WILL FIND THE 'JCM SHAKE' A DELIGHT!

Junior Chandamama is the only magazine that engages its readers to develop their talent and kindles their imagination. PAGE AFTER PAGE - MONTH AFTER MONTH

Rs. 144 FOR 12 ISSUES - DD OR M.O IN FAVOUR OF CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82 DEFENCE OFFICERS COLONY, EKKADUTHANGAL, CHENNAI - 600097.

JUNIOR CHANDAMAMA completes 2 years in April 2005

Here's a special
ANNIVERSARY offer!

Pay only Rs. 120
(for 12 issues) and
save Rs. 24

Go, grab
the discount!

Offer closes on **May 1, 2005**

If you are a subscriber, you can avail of the
concession for a **GIFT** Subscription

SUBSCRIPTION FOR JUNIOR CHANDAMAMA

- ☐ Please enrol me as a new subscriber for **Junior Chandamama** in English
☐ I am a subscriber(Subscription No:); I would like to take out a
GIFT Subscription.

My name / My friend's name :

Home address :

..... PIN CODE :

I am enclosing DD / M.O. Receipt No. issued by

P. O. for Rs 120.00

ATTACH THIS LABEL ON THE FIRST COPY

Signature

This is a GIFT copy with love from

..... Town / City

చందమామ

సంపుటి: 112

ఏప్రిల్ 2005

సంచిక: 4

ఈ సంచికలో...

- * మనిషికి శాపం! ...07
- * చెరసకురా చెడేవు! ...10
- * భారత దర్శిని ...25
- * చందమామ కబుర్లు ...30
- * ఆంధ్రోమేనిరూ 1వ భాగం...31
- * తెలివిగల కోడలు! ...43
- * ద్రువీకరణ పత్రం ...48
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...49
- * అపాశ్రదానం ...50
- * పిల్లను తెచ్చిన ధనరాసి ...59
- * ఆర్య - 22 ...63
- * మానవ నిర్మిత మహాదృశ్యాలు ...67
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వికాసం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

భల్లూక మాంత్రికుడు - 18
... 13

చనరాజు - రసికరాజు!
(భే.క) ... 19

మితిమించి తిన్న
చేవుడు! ... 26

విష్ణు కథ - 16
... 53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, త్ర సెలెక్షన్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ వెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpi: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

పరిమళించిన మానవత్వం!

ప్రకృతిలోని జీవరాశులను పెరికించినట్లుంటే, రోజుల వ్యవస్థ - అవన్నీ గుంపిలు గుంపిలుగానే నివసించడం గమనించవచ్చు. పిల్లల బాధలు బాధలు గా ఎగిరితాయి; జంతు మృత్యువుల వందలు వందలు గా తిరిగి తాయి. ఆ మాటకొస్తే పునీషి కూడా ఏకాకిగా మునుగడ సాగించడం లేదు. అది సాధ్యం కూడా కాదు. అందుకే సంఘజీవి అయిన పునీషి పెరిస్పెర అవసరాలను తీర్చుకుంటూ, కలిసికట్టుగా జీవనయానం సాగిస్తూ మిత్రోగమిస్తున్నాడు. పురీ ఏదైనా విషాద దుర్ఘటన, విపత్తు వాటిల్లినప్పుడు బాధితులను ఆదుకోవడంలో సాటిప్రిజలందరూ ఒక్కసారిగా ముందుకు రావడం ముదావహమైన విశేషం!

మూడు నెలల క్రితం, భారతదేశం ఘోరమైన సునామీ విలయ తాండవాన్ని చవిచూసింది. కాలివేలికి చెబుతగితే కళ్ళనుంచి నీరుకొనట్టు, చేయి అడుగున్నట్టు - దేశ ప్రజలందరూ కంట తడిపెట్టారు; బాధితులకు చేతనైన సాయం చేయడానికి స్వేచ్ఛావాస్తవం అందించారు. ప్రభుత్వాలు విరాళాలకోసం విజ్ఞప్తులు చేశాయి. వార్తాపత్రికలు, టీవీ సంస్థలు విరాళాలు ప్రకటించడంతో పాటు సహాయ నిధులూ కరణకు పై నుకున్నాయి. ప్రభుత్వం చేపట్టిన సహాయ కార్యకర్తలతో పాటు, ప్రభుత్వేతర సంస్థలు, విద్యాసంస్థలు, సామాజిక సంస్థలు బాధిత ప్రాంతాలకు తమ తమ కార్యకర్తలను పంపి సాయం చేశాయి.

ఆ సమయంలో యావత్ భారతదేశం ఒకేవ్యక్తిలా మ్రోగింది, విషాద దుర్ఘటనానంతర సమయాలను సంతవనపు లతోనే విరివిరించుకోవడానికి దుర్ఘటన తీసికొన్నది. ప్రజల జీవితాలను, వారిలో పెరిచి ఉంచిన మానవత్వం, ప్రభుత్వ దుర్ఘటనలకు ద్వారానే ఇది సాధ్యమైంది! హఠాత్తుగా వాటిల్లే ప్రకృతి వ్యవస్థల విషాద పెరిగిన సమయాల నుంచి కాపాడే జ్ఞాన మానవత్వంగా మనుషులకు ఉండునాటికి అరుదైన సంఘటన ఇది. మునుముందు మన ప్రజలు కనబరచగల జీవితానికి, మానవత్వానికి శ్రద్ధాభంగం గానే దీనిని చందమామ విశ్వసీస్తున్నది!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (సెప్టెంబర్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

అసలు దొంగలు:

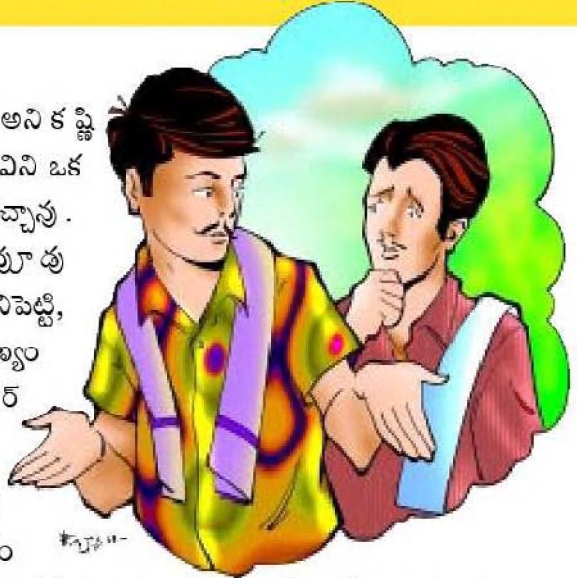
“తాళం చెవిని ఎక్కడ దాచావు?” అని కష్టి కుమార్ అడిగిన ప్రశ్నకు, “తాళం చెవిని ఒక చోటి నుంచి వేరొక చోటికి వూర్చు స్థిరపెట్టాను. అల్లునా, ఫిలితం వూత్రం శూన్యం. వూర్చు సార్లూనేను తాళం చెవి దాచిన చోటు కనిపెట్టి, దాన్ని తీసి కుని దొంగలు తప్ప నెఘ్నియ్యం పిదర్పించారే,” అన్నాడు రాంకుమార్ విచారుగా.

“వురి వాళ్ళు బీరు వాతలు మిల్ల తెరిచి దొంగతనం చేస్తారని అనుమానం ఉన్నా, ఎందుకలా మొద్దు నిద్రపొయా మో నీపేరు త్తవు ఎందు చల్లారా ఏం?” అని అడిగాడు కష్టికుమార్ నవ్వుతూ.

“నాకూ అదే అనుమానంగా ఉంది. అలా చేసినవారిని గుర్తించాను కూడా,” అన్నాడు రాంకుమార్.

“వురి, అలాంటి వారిపేరాలిన్ని లకు ఫిర్యాదు చేసి, పొల్లు న సొమ్మును రాబట్టు కోవచ్చు కదా?” అని అడిగాడు కష్టికుమార్.

“అపని మీదే ఇప్పుడు వెళుతున్నాను. అలా దొంగతనానికి పాల్పడింది వేరవరో కాదు. వారం రోజుల నాడు కొత్తగా వంటపినికీ, ఇంటి పిను లకూ చేరిన రవు ణవూ, దాని భర్త గోవిందయ్య,” అన్నాడు రాంకుమార్.

వై కాటి సి భాషీణి డాటరాఫ వి.శ్రీనివాస్ లు

ఫోన్ చేసిన ఎదురు గుండా, పోదలకూరు - 524 345

నెల్లూరు జిల్లా (ఆంధ్ర)

మనిషికి శాపం!

పట్నం వెళ్ళిన తన కొడుకు ప్రతాపుడు, చీకటి పడిన తర్వాతగాని రాదన్న కున్న అతడి తల్లి జయ వృత్తిని ర్యాన్సివుయం కాకుండానే తిరిగి రావడం చూసి, “ఈ రోజు అరటిగెల త్వరగా అప్పుడైతే పోయి న్నట్లుంది!” అన్నది.

ప్రతాపుడు క్షుణ్ణి. ఇంటి వెనక మురుగు నీరు పారేచోట అరటి మొక్కలు నాటాడు. వు దిరిన అరటిగెలలు పట్నం తీసుకువెళ్ళి సంతలో అమ్మితే, ఎంత లేదన్నాగెలకు వంద రూ పాయలు వస్తాయి.

ప్రతాపిణి భార్య వివుల, భర్తకోసం వుంచి నీళ్ళు తీసి కు వచ్చి, “పీల్లల బడి జీతాలు రేం కట్టాలట!” అన్నది.

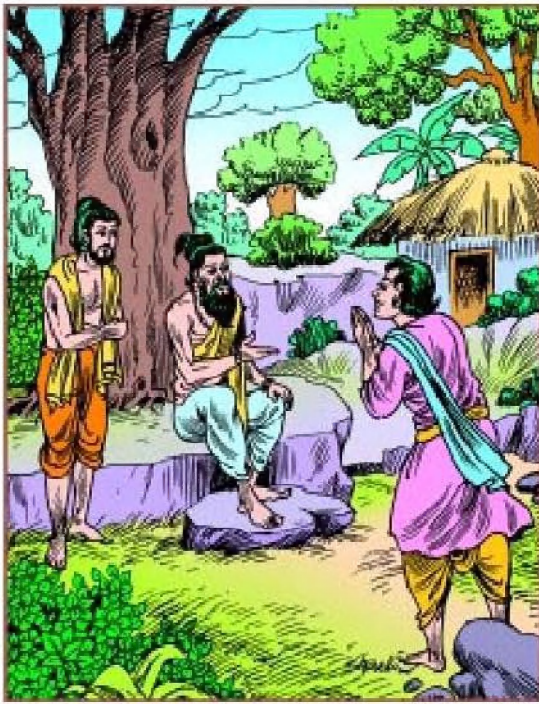
“అలాగా! ఎన్నో నెలలుగా క్షుణ్ణి పెంచిన అరటిగెల అప్పుడైతే పోయినా, ఆ డబ్బు అన్న భవించే ప్రాప్తిందేని బతుకు. అంతా నా ఖర్చు!” అని విసుక్కుంటూ, అరటిగెల అప్పుగా వచ్చిన డబ్బు వివుల చేతిలో పేట్టాడు ప్రతాపిణి.

“అంతలా చిరాకు పడితే ఎలారా?” అన్నది జయ వృత్తి.

“లేకపోతే నాన్న చేసిన పనికి ఆనంద పడాలా?” అన్నాడు ప్రతాపిణి కొప్పంగా.

ఆ వూటలకు జయ వృత్తి తెల్లబోతూ, “పదేళ్ళ క్రితం పోయిన పు నాన్నను, ఇప్పిడు అడిపాని కుంటు న్నామచేసికి?” అని అడిగింది.

ప్రతాపిణి కొద్దిసమయంగా వైర కుని, “అప్పు, జరిగిందేమిటో నీకు తెలియింది కాదు. నాన్నాపూత్రుడు నరసింహం పిడిబా నేళ్ళ క్రితం, ఇక్కడి పోలాలు అప్పుని కుని పట్నంలో వ్యాపారం పేట్టి, నాన్న కూడా రవున్నాడు. నాన్నకు మిట్టపేరిగిన ఊరు వదలడం ఇష్టంలేదు. ఇప్పిడు వునకు మిగిలింది నాలుగెకరాలు. దాని మీద వచ్చే ఆదాయంతో బదులుగా బతకాలి. నాన్న కూడా వ్యాపారంలో దిగితే ఎంత బామా డేది!” అన్నాడు.

దానికి జయ పృనిట్టర్చి, “బామాది! ఆ పేటాడు ఎవరికి ఎంత రాస్తాడో, అంతే దక్కుతుంది,” అన్నది.

“అలావేదాంతం చెప్పకు. ఆ నరసింహం కొడుకు గోవిందం, నా ఈడు వాడే. ఎంత సుఖంగా మన్నాడు! పట్నానికి, పున ఊరు కూ పు ధ్యమన్న అడవిలోని ఋషిశ్వరుడిని దర్శించ దానికి గుర్రపు బగ్గీలో వెళుతూ, నడిచి పస్తున్న నన్న బగ్గీలో ఎక్కించు కున్నాడు. వాడివేధోగు చూస్తూంటే నా గుండె రగిలిపోతోంది,” అన్నాడు ప్రతాపిత్తు కొపింగా.

కొడుకు కొపిం చూసీ జయ పృనిట్టర్చి పు ట్లాడ లేడు. ఆ రాత్రి విప్పల, “వీరు కూడా వెళ్ళి ఆ ఋషిశ్వరుడిని చూడకూడదా? ఆయన కనికర్తా, పున జీవితాల్లో ఏమైనా పూర్పరావచ్చు,” అన్నది భర్తతో.

భార్య సలహా నచ్చిన ప్రతాపిత్తు, ఆ పుర్నాటి ఉదయానే ఋషిశ్వరుడి ఆశ్రమానికి వెళ్ళాడు. ఋషిశ్వరుడు, ప్రతాపిత్తుని చూస్తూనే, “ఏం, నాయనా, అలా విచారంగా మన్నామా?” అని అడిగాడు నమ్మతూ.

ప్రతాపిత్తు తన పరిస్థితి చెప్పకుని, “వీరు భక్తుడు గోవిందం ఒకప్పుడు, పూ ఊరివాడే. ఆయన తండ్రి అతడికి లల అస్త్రపాస్త్రాలు ఇచ్చాడు. పూ నాన్న నాకు ఇచ్చింది ఏపాటి! నాకు నా జీవితం వీరు రోతమిత్తు తున్నది,” అన్నాడు ఆవేశంగా.

ఋషిశ్వరుడు చిన్నగా నవ్వి, “జీవితంలో హేచ్చుతగ్గులు సహజం. కాలప్రవాహంలో పూర్వులు అనివార్యం. అయినా, వీరు నాన్న గారు ఇచ్చిన తరగని ఐశ్వర్యాన్ని నువ్వు గుర్తించలేక పాత నన్నామా అదే నీ ఆరోగ్యం! నువ్వు కష్టపడతామూకడు మీసండా తింటామా ఇంట్లో అందరూ నిన్ను అభివూ సెస్తారు. దానికి వుంచిన భాగ్యం లేదు. అయినా, నీలో ఈ అసంతోషం, నీ వుత్తరణ్ణి పూశాకే గదా కలిగింది? అంతకు వుండు సుఖంగానే మన్నామానిజానికి అతణ్ణి గురించి తెలుసు కుందే, నీలో అసూయ కారణంగా కలిగిన అసంతోషం కలిగేదికాదు,” అన్నాడు.

“గోవిందం భోగభాగాలతో హాయిగా మన్నాడు. అతడికేం కొరత?” అని అడిగాడు ప్రతాపిత్తు.

“అయితే విను! గోవిందంలో ఐశ్వర్యం తెచ్చే అన్ని వ్యాధులూ, ఈ వయసుకే తిష్టి వేశాయి. కొట్లు మూడి ఏం లాభం! తీపి తినాలంటే చక్కెర వ్యాధి, ఉప్పి తినాలంటే క్షమి

పాట . నాలుగు గతులు వేయ నీయ కుండా
ఆయాసిం. వీటికితోడు వ్యాపారంలో తట్టుకో
లేని పాటి నిద్రలేకుండా చేస్తాంది. వుండు ల
కోసిం, వు నశ్శాంతి కోసిం తరచూ ఇక్కడికి
వస్తూంటాడు,” అన్నాడు ఋషేష్వరుడు .

“అలాగా!” అంటూ ఆశ్చర్యపోయాడు
ప్రితాపితు .

ఋషేష్వరుడు ఒక శబం అగి, “కావా
లంటే నిన్ను నాలలో కోటిశ్వరుణ్ణి చేయ
గలను. ప్రశాంతమైన ఇప్పటి జీవితమే చాలో,
వు నశ్శాంతి లేని కోటిశ్వరుడి జీవితం కావాలో,
నువ్వే నిర్ణయించుకో,” అంటూ ప్రితాపితు
తలవీచి చెప్పి పట్టాడు. ఆమెంటనే ప్రతాపుడి
కళ్ళు మూతలుపడినై.

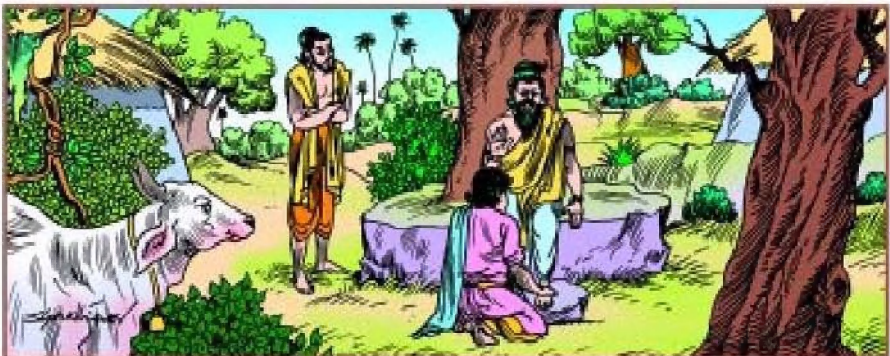
ప్రితాపితు బ్రహ్మాండమైన భవనంలో
హింసిత్రా లికాత్తుం వీ దపిత్ర కునిమ్మాడు .
ఇంటినిండామకులు . ఎరుట పిళ్ళా, పించ
భవపిరవూ న్నాలూ . అర్లు నా, ప్రితాపితు
ఆయాసింతో లేవలేక పోయాడు .మకులను
గట్టిగా పీలవడం కూడా సాధ్యపడలేదు . అతి
ప్రియత్నం వీ దలేచి కూర్చుని, నేల వీ ద
కాలుమాపి ముందుకు అడుగు వేయబో
ర్లు న వాడలాగే పిడిపోయాడు . అలా పిడి

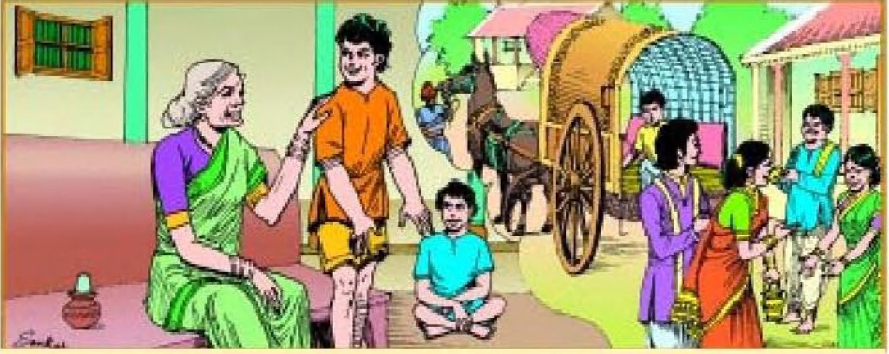
పోర్లు నవాడు భార్యనూ, తల్లినీ పీల్చి వాళ్ళు,
మకులను పీలవసాగారు .

ఆమెంటనే ప్రతాపుడు, “వద్దు! వద్దు! నాకీ
జీవితంవద్దు!” అని అరుస్తూ కళ్ళు తెరి
చాడు . ఎరుగుగా ఋషేష్వరుడు వుంద
హాసిం చేస్తూ, అతడికి కుపించాడు . “నాకళ్ళు
తెరిపించారు, స్వామీ! కోటిశ్వరుడి బాధలు
నాకు వద్దు. నన్ను కంటికిరెప్పలా చూసుకునే
భార్య, వుత్తాల్లాంటి ఇద్దరు పిల్లలు, నా
వీ దే ప్రాణాలు పట్టుకుని బతికే తల్లి.
నాకేంటిట్లు?” అన్నాడు ప్రితాపితు .

“సింతోషం, నాయనా! తప్పి, ఆరోగ్యం,
ఆనందం-ఇవి వు నిషీకి చాలా వు ఖ్యం.
అవి మూడో కోట్లరూ పొయ్యి లతో పినిలేదు .
వు రొక సింగతి; వు నిషీకి అస్సొయ శాపిం
వంటిది. నీ వు త్రుడు గేవిందంను చూశాకే
అది నీలో తలెత్తింది. అసింత ప్రికిలోన
య్యమాఇప్పిడది తొలగి పోర్లుంది. ఇక
నీ ఇంట్లో ఆనందం వెల్లివిర్చి న్నింది, మోర్లా!”
అని ఆశ్చర్యదించాడు ఋషేష్వరుడు .

ప్రితాపితు , ఋషేష్వరుడి పొదాలకు
నవు స్కిరించి, సింతోషంగా ఇంటికి తిరుగు
ప్రియాణవు య్యాడు .

చెరపకురా చెడేవు!

పిల్లలందరూ యథాధికారం రాత్రి భోజనాలు పేందలాడేవు గించి, “కథ చెప్ప, బావూ!” అంటూ సావిత్రమ్మ బావమ్మ పుట్టా చేరార. అప్పిత్తు రఘు అనేవాడు, “బావూ! మా మామయ్య నాన్నతో మాట్లాడుతూ, ‘చెరపకురా చెడేవు, అంటారే, అలాంటి ప్రాయశ్చిత్తం చలపిటికి జరిగింది’ - అంటూ ఏమిటిమిట్ చెప్పాడు. చెరపకురా చెడేవు అంటే ఏమిటి, బావూ!” అని అడిగాడు.

బావమ్మ రఘు కే ఆప్యాయంగా పూస్తూ, “ఒరే, నువ్వంత చిన్న వయస్సుకే, అలాంటి మాటలు జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడం మెచ్చుకోదగిందేరా. చెరపకురా చెడేవు అన్న కథ చెబుతాను,” అంటూ ప్రారంభించింది:

పై ర్వం పుంగిపిడిలో కేశవయ్య అనే రైతువుండేవాడు. భార్య, నలుగురు పిల్లలూ, తల్లి, తండ్రి - ఇదీ కేశవయ్య సింసారం. కేశవయ్య కుటుంబంలో ప్రితి ఒక్కరూ ఏదోరకంగా సింసారం కోసం శ్రమించేవారావడం

చేత, బ్రతుకు లు సిజామా సాగిపా సాగాల్సి. కేశవయ్య ఎదురిల్ల వరదయ్యది. అతడికి ఒడ్దికగా సాగిపావే కేశవయ్య సింసారాన్ని పూస్తూ, ఎప్పిత్తు దుఃఖవే. వరదయ్య పేద్ద కూత్తురే నెత, కేశవయ్య పేద్ద కూత్తురే లక్ష్మి. ఒకే ఈడ్తు వాళ్ళు. కాలం గడిచి లక్ష్మి, నెత పేళ్ళిడ్తు కొచ్చారు.

ఇలా మాడగా, ఒకనాటి ఉదయాన్నే కేశవయ్య ఇంటి వుండు ఖరీదెన్న గుర్రా యీ బగ్గి ఆగింది. అంధు లోంచి కేశవయ్య పూ యీ బంధు వల్లు న పూ ధవయ్య, భార్య పిల్లలతో సిహాదిగాడు. పూ ధవయ్య ఆరేడేళ్ళ కిందట ఒకసారి ఎంధు కోసికుట్టుంబంగా వచ్చి కేశవయ్య ఇంట్లోరెండు రోజులు వున్నాడట! ఆ రెండు రోజుల్లోనూ కేశవయ్య కుటుంబీకుల బ్రతుకు తీర్తూ ఆయన వై చాలా అక్కడించింది. వుం ఖ్యంగా, చలాకీగా తిరుగుతూ అన్ని పనులూ చాకచక్యంగా చేస్తూన్న లక్ష్మి, ఆయన కూడా, ఆయన భార్య కూడా చాలా

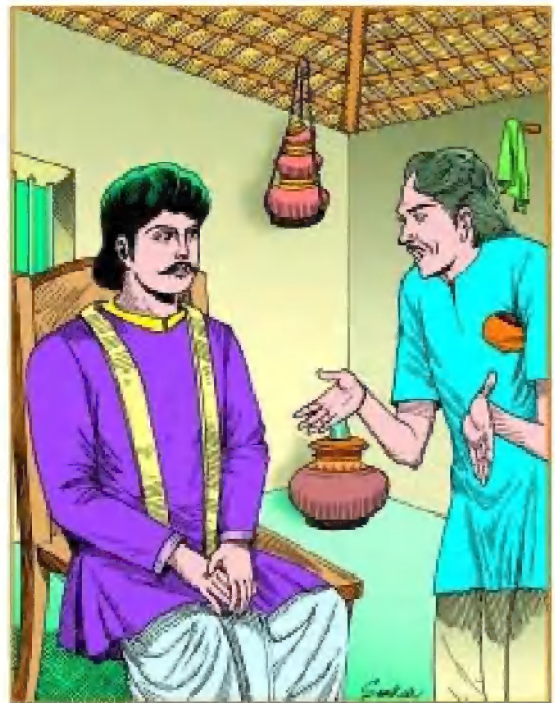
నచ్చింది. లక్ష్మిని తప్ప ఇంటి కోడల్ని చేసి
కోవాలని వాళ్ళ ఆనాడే అనుకున్నారు!
ఇప్పుడు వచ్చింది ఆ పినిప్పిదే!

కానీ కట్నం లేకుండా లక్ష్మి లాధికారుల
ఇంటి కోడలవబోతున్నదని వినేసిరికి, ఎదు
రింటి వరదయ్య కళ్ళ భగ్గున పుండాల్సి.
వెంటనే ఏం చెయ్యాలో నిశ్చయించుకున్న
వరదయ్య, నవ్వుతూ వెళ్ళి మాధవయ్యను
పిలకరించి, ఆయనను తన ఇంటికి తీసి
వచ్చాడు.

ఆయనతో ఎంతో అభిమానం నడిస్తూ వర
దయ్య, “మాధవయ్యగారూ! గిట్టక చెబు
తున్నా నన్ను కోకుడి. లక్ష్మి వున్న కుడనవుంతా
వేది పిండు చందం! ఆ పిల్లకు పూర్వగం
మన్నది. పిల్లరోగాన్ని కప్పిపెట్టి పేళ్ళి
య్యాలన్నది వాళ్ళ ఆలోచన. పేళ్ళు తెరంగం
తగ్గవచ్చునని వైద్యుడు చెప్పాడు!” అన్నాడు.

ఈ పూటలు పూర్తయ్యే వరకుగా వినీ,
గంభీరుగా తలవంకించి లేచి వెళ్ళిపోయాడు.
ఆ తర్వాత సాయంత్రానికి మాధవయ్య
కుట్ట బంతి గురించి (ప్రియంగా కట్టింది.
అల్లుడే, నింబంధం కోరివచ్చిన మాధవయ్య,
అలా తిరిగిపోవడానికి వరదయ్య కారకుడై
మాటాడని ఊహించిన వ్యక్తి ఒకడున్నాడు.
అతడు వరదయ్య పొరుగునే మాడేదేవయ్య.
ఈ దేవయ్యకు ధనాశయం. వరదయ్య
ఓర్వలేని తనాన్ని తప్పకుండా అన్నమా చేసి
కుని, అతడి నుండి డబ్బులాగాలని పిథకం
వేశాడు.

పిథకం ప్రికారం వరదయ్యతో ఒంటిగా
కబుర్లకు దిగిన దేవయ్య, “ఏమిటో, లక్ష్మికి

గుప్పెట్లో తేలిగ్గా చిక్కిందన్న కున్న అద ప్రిం,
ఇట్టే చేజారి పోయింది. అన్నట్టు మన
నెత విషయంలో నాకు తెలిసిన కుట్రాడొకడు
న్నాడు. వాడిబురు గోవిందం. గోవిందానికి
తల్లి తప్పి ఎవరూ లేరు. అతడి అమ్మమ్మ
ల ఆస్తికి యి జమీన్. వు నవడు సొంత
పెట్టుబడితో ఏదైనా వ్యాపారం చేస్తూ సమర్థు
డనిపించు కుందే, తన ఆస్తి ఇస్తానంటు న్నది.
గోవిందుకు ప్రయోజకత్వం అయితే వుంది
గాని, పేట్టుబడికి లేదు. అంచేత పిదివేల
రూ పొయ్యి కట్టుంగా తీసి కుని పేళ్ళాడి,
ఆ డబ్బుతో వ్యాపారం ప్రారంభించాలని ఆలో
చిస్తున్నాడు,” అని చెప్పాడు.

అమ్మమ్మ ఇవ్వనున్న ఆస్తితో లాధికారి
కాబోతున్న వాడు పిదివేల కట్నానికి చవగ్గా
దొరుకుతాడనేసిరికి వరదయ్యకు ఆశ కలి

గింది. అతడు వారం తిరక్కుండా, దేవయ్య ఇంట్లోనే రహస్యంగా నెతకు పేళ్ళి పూ పిల్ల జరిపించాడు. గోవిందం, నెతను పూ స్త్రీనే ఇష్టిపిడి, తన వేలి ఉంగరం తీసి నెతకు కాస్త కగా ఇచ్చాడు. వరదయ్య పువ్వానంద పిడు తూ, గోవిందం కొరిన పేళ్ళి కట్టుం పిడివేల రూ కల్లా ఎంచి అతడికిచ్చాడు. గోవిందం పు హి ర్దం నిశ్చయించి తెలియ జెయ్యమని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

గోవిందు వెళ్ళిన మూడు రోజు ఉదయం పిట్టం నుంచి వచ్చిన పూ ధవయ్యతో కలిసి, కేవలయ్య, వరదయ్య ఇంటికి వెళ్ళాడు. కొద్ది సమయం పూ ధవయ్య వీ పూ ట్లాడాక పూ ధవయ్య నమ్మతూ, “ఏం, వరదయ్య, గోవిందంతో నెత పేళ్ళి ఎప్పిడు?” అంటూ డిగించాడు.

ఉహించని ఆ ప్రిశ్నకు వరదయ్య తెల్ల బొంబాడు. పూ ధవయ్య చిన్నగా నవ్వి, “నవ్వి చ్చిన పిడివేలూ పింపు కోవటంలో వాటాలు కుదరక గోవిందం, దేవయ్య కొట్లాటకు దిగారు. సమయానికి నేనటుగా వెళుతూ విషయం ఆరా తీశాను. గోవిందం పిట్టంలో పెద్ద మోసగాడు. దేవయ్య, అతడి సహాయంతో నిన్ను త్రొసిం చేసి, నీ దగ్గర నుంచి

దబ్బులాగాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఇప్పిడు కారాగా రంలో మన్నాడు,” అన్నాడు.

వరదయ్య అవపూ నంతో తలవంపు కు న్నాడు. మాధవయ్య, “ఇప్పుడు చెప్ప, వరదయ్య! లక్ష్మికి పూ ర్పు రోగం మన్నదని ను మ్మ, నాతో అన్న పూ ట నిజమే నా?” అని అడిగాడు. వరదయ్య, “కాదు, అది నేను కల్పించి చెప్పిన అబద్ధం,” అంటూ గొణిగాడు.

“అంధు కు తగిన ప్రాయ్ శ్చిత్తం జరిగింది, వరదయ్య. చెరపకురా చెడేవు - అంటారే, అదేయి ది. ఇక నుంచి నా, ఇరు గ్ర పౌర గ్ర పిట్ట ను నన్ని లో ద్వేషిభావం రాకుండా తగు జాగ్రత్త పిడు,” అంటూ పూ ధవయ్య పేచ్చు రిన్నిన్నట్టు, వరదయ్య భు జు తట్టాడు.

కథ పు గించిన బామ్మ, “పిల్లలూ, చూశారా! మోసపు మాటలతో ఇతరులకు హాని చేస్తూ లస్త కున్న వరదయ్య, తనేవు రొక మోసకారి వలలో చిక్కి డబ్బు నష్ట పోవడమే కాక నష్టాల పాలయ్యి డి. అంధు వల్ల, పు నం అలాంటి మోసపుటాలో చనలకు దూరంగా మఱాడాలి,” అన్నది.

“అమశ్చ, బామ్మా!” అంటూ పిల్లలం దరూ ఆనందంగా చప్పిట్లు చరిచారు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

18

[పూర్వపు రృతుడు, నగరానికి రావును ప్రహలాదాన్ని గురించి జితకేతరాజును హేళనచేసాడు. దాడివస్తున్న వాళ్ళలో రావును కూడా మార్చాడని వింటూనే, రాజు జితకేతరుడు పూర్వపు రృతుణ్ణి ప్రధాన వైఎత్రిగా నియమించాడు. దాంతో ఆగ్రహం చెందిన వైఎత్రి జీవగ్రహిణి, పురృతుడివ్వకట్టి పూజాడు. పురృతుడు ఒకటి మూల కట్టి లాక్కుని, తన కట్టిన జీవగ్రహిణి పేళ్ళివ్వడాడు. -తరువాత]

మూర్ఖపు రృతుడు కట్టిన వైఎత్రి జీవగ్రహిణి పేళ్ళివ్వటం చూస్తూనే, సింహలో హేళనకారాలు బయలుదేరినై. రాజు జితకేతుడు పుంపుకు మచ్చి, పురృతుడివ్వే పట్టుకుని, “పురృతువా త్యా, తొందరపడకు! సింహభవ నులొనెత్తురు చిందటం, రాజ్యానికి కీడుకలిగిస్తుంది. పేగ్గా, నేనీ జీవగ్రహిణికి శిరశ్చేద శిరవిధించాను. దానిని అపులు చేయవలసినవాడు నగర ప్రధానతలారి,” అన్నాడు.

రాజు ఇలా అనగానే పూర్వపు రృతుడు కట్టిన ఒకలో పేరుతూ, జీవగ్రహిణితో,

“ఓయీ, పాతాపాత్యా, ప్రాప్తితానికి బతికి పూర్వపు మాతాం రాజ్యం విడిచిపె,” అన్నాడు పిళ్ళకొర్రుకుతూ.

జీవగ్రహిణి, పురృతుడు కిందపడవేసిన తన కట్టిన తీర్చి కుని, ఒకలో పేరుతూ, కొపంగా రాజుకేన, పురృతుడికేన ఓపూర్త చూసి, “రాజుగారేమో నాకు శిరశ్చేద శిక్షపే పుంపు న్నారు; ఈ పురృతుడు దేశం విడిచి పోవుంటున్నాడు,” అని సింహలో మన్నన వాళ్ళు కేసి తల తిప్పి, “మీరు ప్రాప్తితా లారా! నేనిప్పుడేం చేయాల్సి?” అని అడిగాడు.

సిఫలోని వాళ్ళకు రాజాజ్ఞన బలపరచాలో, కొత్తగా వుంత్రి అర్లు న వుర్కట్ట ది వూటకు అమానాలో తోచక గజబిజి పిత్తు న్నంతలో సావుంతరాజు సూర్యభూపతి, జితకేత రాజుకు నన్ను స్కిరించి, “వు హారాజా! నామర్ర సూర్యభూపతి. ఈ జీవగ్ర ప్తిజ్ఞే ప్రిస్తితానికి వుంచి వదిలెయ్యండి. వీ నగరం వీ దికి దాడివస్తినన్న వాళ్ళలో, ఉదయ గిరి రాజు ధుర్ముఖుడు కూడా మూర్ఖుడు. వుంధు నగరరణకు తగిన ఏర్పాట్లు చేయండి,” అన్నాడు.

రాజు జితకేతుడు, ధుర్ముఖుడివారు వింటూనే ఉలిక్కిపడి, కొంచెం దూరంగా నిలబడిమన్న నగరద్వారకాపిలనాయకుడితో, “న మ్మానగరద్వారం మూర్లుంచి, శత్రు మూ న్నంచి దానిని కాపాడాలి. వు సూనానాయకు డితో సేన్యాలను ఆయత్తం చేసి, కోటబుర్ర

జులూ, అగడ్తలూ కాపాడవు న్నానని, నా ఆజ్ఞగా చెప్పు,” అన్నాడు.

“చిత్తం, వు హారాజా!” అని కాపిలా నాయకుడు అక్కణ్ణించి బయల్బు దేరి వెళ్ళాడు.

రాజు జితకేతుడు, సావుంత సూర్య భూపతి కోసే తిరిగి, “ఆ ధుర్ముఖరాజును నువ్వెరుగుదువన్న వూట! అతడు పేద్ద సేన్యంతోనే దాడికి బయల్బు దేరాడా?” అని అడిగాడు.

సూర్యభూపతి దిగులు గావు ఖంపేట్టి, “వు హారాజా, ఎంతోకాలంగా ఆ రాజు దుర్ముఖుడి సామంతుడైన నేను, అతడు రాజ్యార్థుడు కాదని తిర్గు బాట్లు చేసి, అతడి నగరాన్ని ఆక్రమించాను. అందుకు ధుర్ము ఖుడి సేన్యకుల్లో చాలావంధి నాకు తోడ్పడ్డారు. కాని, వు ధ్యలో కాళీవర్మ అనే (తెయ్యి వ కుతూ, భల్లూక వూంత్రికుతూ, ఎల్గు బంట్ల రూపింలో మూవూతూ, అడువి దొంగలూ -ఇలా నానాకళ్ళలం వెధవలంతా గుంపు కట్టుకువచ్చి, నన్ను కోటలోంచి తరివే శారు. ఆ దుర్ముఖరాజుకు వున్న ముఖ్యమైన అండ అంతా ఈ అలగాజనమే! పేద్ద సేన్యం ఏమీ అతడికి తోడు గాలేదు,” అన్నాడు.

సూర్యభూపతి ఇలా చెప్పగానే రాజు జితకేతుడు కాస్తి బెదుర్రుకుని మూయూ వుర్కట్టడితో, “వుర్కటామూత్యా! ఈ సూర్య భూపతి చెప్పతున్న దాన్నిబట్టి, శత్రువులు కొద్దివుంధే అర్లు నా వు హారా బలవంతులూ, సాహసీకులూ అని తోస్తిన్నది. వు నం కోట వెలుపలవున్న నగరరక్షణ మాట తరవాత

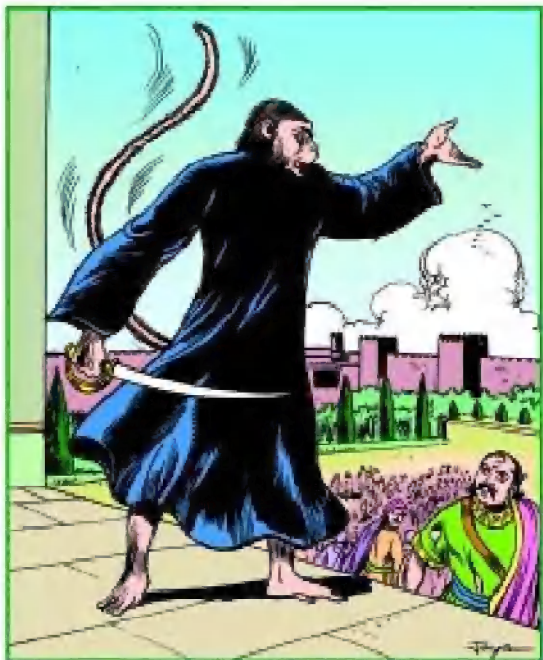
చూద్దాం. పుంపు ఈ కోటను రోంపు కునే పూర్ణమే విజృంభించింది,” అన్నాడు .

అప్పటివరకూ జరుగుతున్నదంతా జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్న పూర్ణాపురపు ధర్మరాజు, రాజు ఇలా అనగానే, ఒక చిన్న గంతు మేసి, “ఓయ్, రాజా! కోట రక్షణ గురించి పురం దిగులు పడకు. ఆ భల్లూక పూరితుడూ, వాడి వత్సాని గాళ్ళూ, సూర్యపూరితి కోటలో ఎలా ప్రవేశించగలిగారన్న కున్నామా ఆ కోట ద్వారాలకు నిష్పిష్ట! అందు వల్ల ప్రమాదం ఖంగా చేయి వలసింది, ద్వారరక్షణ బాధ్యతే?” అన్నాడు .

రాజు బాధపడిందన్నట్లు తల వైచి, సామంత సూర్యపూరితితో, “ఒకసారి ద్వార రక్షణ గురించి సూర్య కోట, దొరికిన సేనాని నాన్ని జారవిడిచినవాడివి గనక, నన్నే కోట ద్వారాలు కాపాడేందుకు నియమిస్తున్నావు. ఆ బాధ్యత నివర్తనంగా నిర్వహించామంటే, నిన్ను నా ప్రభువు సామంత పుత్రుగా చేసి, నిత్యం నిర్వహిస్తాను,” అన్నాడు .

సూర్యపూరితి, “చిత్తం, పురరాజా!” అని అక్కడినుంచి బయలుదేర బోయేంతలో పురితి జీవగ్రుమ్మి పేదగా గొంతెత్తి, “పురి నా సింగతేవుంటే? నా ఉద్యోగం ముగిస్తూ, పొయ్యి నట్టా?” అన్నాడు .

ఆ ప్రశ్న వింటూనే పూర్ణాపురపు ధర్మరాజు కీపు పుట్టా అంది, “ఓయ్, పాతపురి! నీ ఉద్యోగం ఎప్పడో పొయ్యింది. తల పూత్రం పురికొద్ది దినాలపాటు మూట పుట్టంది. తనం ఈ సింహభవనం పురితి బయటికి పో!” అన్నాడు .

ముందు సూర్యభూపతి, అతడి వెన్నంటి మంత్రి జీవగ్రుమ్మడూ, కొంచెం వెనకగా సభలోని పితృప్రభులూ బయటికి నడిచారు. అలా అందరూ భవనం పురితి, దాని ముందున్న ఆవరణలోకి పోగానే, వెనకనుంచి మాయామర్కటుడు వేగంగా భవనం మెట్ల దగ్గరకు వచ్చి, కత్తి పైకెత్తి పట్టుకుని, తోకను గిరగిరా గాలిలో తిప్పితూ, “నా మంత్రి దండాన్ని ఇంతకు పుంపు ఎలుగు బంటి ఆట దగ్గర ఎవరో దొంగిలించారు. అది తిరిగి తెచ్చినవారికి జితేత రాజుగారు అర్ధరాజ్యంతో పాటు తమ కుమార్తెలూ కూడా ఇచ్చి చేస్తారు,” అన్నాడు .

పురపు ధర్మరాజు వింటూనే అందరూ ఆశ్చర్యపిత్తులూ నిలబడి పొయ్యారు. పుంపు గా పురితి జీవగ్రుమ్మి వికటంగా నవ్వి, “ఈ పురపు ధర్మరాజు రాజుగారికి అదేమిల్ల

కాదు గదా, అసిలు సంతానపు లేదన్న సింగతి తెలిసినట్టు లేదు,” అన్నాడు.

పుంత్రి ఇలా అనగానే అందరూ పేదగా నవ్వాడు. అంతలో అక్కడికి రాజు జితేశుడు వచ్చాడు. పూయూ పుర్కటుడు ఆయన కేసీ కొంగి పూస్తూ, “ఓయ్, రాజా, నవ్వేస్తున్న రాజువి! అసిలు నీకు సంతానమే లేదా?” అని అడిగాడు.

“పుర్కటావూ త్యా, ఆ సింగతి తరవాత చెబుతాను. ముందు ఆ మంత్రదండం నీకు అంతప్పు ఖ్యపూ? అది లేకుండా శత్రు మఱు జల్లుంచలేవా?” అని అడిగాడు రాజు.

“పు ఖ్యపూ! ఏం ప్రిశ్న రాజా? ఆ పుంత్రి దండం పట్టినవాడికి అసాధ్యం అంటూ, ఈ లోకంలో ఏమీ మూడదు. నీ సీంహాసినాన్న కాక, నీ ప్రాణాలను కూడా అది కాపాడ గలదు,” అన్నాడు పుర్కటుడు.

వెంటనే రాజు చేపత్రి, “నాకు కుమార్తె లేదని ఎవరూ సింశల్లుంచనక్కరలేదు. ఒక కన్యపు దత్తు తీసి కుని అల్లు నాసిరే, అర్ధ రాజ్యంతోపాటు, ఆ పుంత్రిదండం తెచ్చిన వాడికి ఇచ్చి వివాహం చేస్తాను,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు అక్కడ మన్నవాళ్లందరూ హిర్వాధ్యానాలు చేశారు. అంతకు పుంధు ఆటవికుడి ఎల్లు గ్ర బంటి ఆట పూ డూనిసి వచ్చిన జనంలో కొందరు పూ రంగా నిలబడి మూర్తారు. వాళ్ళల్లో బొగ్గాగి పున్తిలు ధరించి పున్న ఇద్దరు యువకులు, రాజు చెప్పినది వింటూనే పు తిపార్లు సవాళ్ళలా ఎగిరి ఒక గంతు చేశారు. వాళ్ళల్లో ఒకడు జోలెలో చేర్చి పేట్టబోయేంతలో, రెండవ వాడు అతణ్ణి వారిస్తూ, “ఒరే, ఉపిశిష్యా, తొందరపడకు! పుంధు పున గ్రు మూరి అభిప్రాయం కనుక్కోవటం అవసరం,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే బొగ్గాగి యువకులిద్దరూ అక్కణ్ణించి బయల్ పడారు. మిగిలిన పున్తిలు జితేశరాజుకు, పుంత్రిదండం తెచ్చినవాడికి ఇవ్వను బహి పూనం గ్రరించి, నగరంలో చాటింపియ్యించటం అవసరం అని నిలపా ఇచ్చి వెళ్ళబోతున్నంతలో, రివ్యమంటూ ఒక బాణం కోట గోడల పేర్లుంచి ఎగిరి వచ్చి, వాళ్ళ పు ధ్యపిడింది.

జనంలో కొందరు కిందపడిన బాణాన్ని తీయ బోతున్నంతలో, పూయూ పుర్కటుడు, “అగండి!” అంటూ కేక పేట్టి, పిర్గున పార్లు బాణాన్ని తీసి కుని, దానికోసం పిర్గా పూసీ, వాడి పిళ్ళతో కొరికి పుర్కలు గా చేసి, పూ రంగా విసిరివేస్తూ, “ఈ బాణాన్ని ఏం

చేశానో, నా శత్రు మత్స్య అదే చేయ బోతున్నాను,” అని, “నా వుంత్రదండం ఎక్కడ?” అంటూ ఎగిరి గంతు వేశాడు.

అంతలో ఒక పేద బండరాయి కోట గోడల మీద నుంచి జూపు వుంటూ వచ్చి, కింద పడింది. రాతి దెబ్బకు భవనం గోడలో పెద్ద నెర్రె పడింది.

రాజు జితేశత్రుడు నిలువూ వణికి పోతూ, “ఇంత పేద రాతిని కోట వెలుపలి నుంచి విసిరగలిగినాడు సామ్రాట్ కుమారుడు, రాని డెప్పుడూ. వుర్కటాపూత్యా, వూసమల మైన మనం, ఇలాంటి రాక్షసులతో పోరి, బతకగలమా?” అన్నాడు.

రాయి పిడటం చూస్తూనే ప్రియులు లతో పాటు, మామూలు జనం కూడా చెల్లాచెదురుగా అక్కణ్ణించి పారిపోయారు. వూయూ మర్కటాదు, రాజుకు ధైర్యం చెబుతూ, “ఓయ్, రాజా, భయ పడకు! బ్రహ్మిష్టితా నదీలోయల్లో ఇలాంటి వుహాబలశాలు లెస్స రాని ల నెందరినో, నా గురువైన మిథ్యా విశ్రుతు పిట్ట బంధించి, ఇంటి నెక్కర్లుగా వాడు కుంటున్నాడు,” అన్నాడు.

రాజు వెలవెలపోతూ, “అమాత్యా! మరి, ఆయన్ని ఇక్కడకు పీలిపించి, శత్రు ప్రివూదం నుంచి నన్నూ, నా రాజ్యాన్ని కాపాడగలవా?” అని అడిగాడు.

ఆ వూటకు వూయూ వుర్కటాడు కీచు కీచు మంటూ నవ్వి, “ఓయ్ రాజా, నువ్వెంత అవూయ కుడివి! తాంత్రిక సార్వభౌముడైన నా గురు మూనీ బోటి బదు గు రాజుల్ని రోం చేండు కు, ఆ నదీ లోయ వదిలి ఇక్కడికి చందమామ

వస్తాడను కుంటున్నావా? ఆయన తన వుంత్ర, తంత్రశక్తులతో వుండి లోకాన్ని, తరవాత ఆ పేద్రోకాలనూ జల్లుంచబోతున్నాడు. అందుకు భల్లూకపాడు డనే ఒక తుచ్చుతు అడ్డు తగులుతున్నాడు. వాడి శిష్యుడే ఇప్పుడు కోట వెలుపల నున్న భల్లూక వూంత్రికుడు!” అన్నాడు.

వుర్కటాడు ఇలా అనగానే జితేశత రాజుకు ఒక అనుమానం కలిగింది. ఎవరో ఇద్దరు వూంత్రికులు, ఏవో అపిర్వ శక్తులు సాధించదలిచి, తనబోటి వాళ్ళను అందులో పాచికలుగా వాడు కుంటున్నారే. ఈ వూయూ వుర్కటాడికి, తన సీంహాసినం కాపాడటం కన్న, తన శత్రువైన భల్లూక మాంత్రికుణ్ణి హత వూర్చటం వుఖ్యకార్యంగా కనబడుతున్నది. అందు వల్ల కోటరంగ బాధ్యత తానే స్వీయంగా నిర్వహించటం అన్ని విధాలా వుం!

రాజు ఇలా అలోచించి, పూయూ పుర్క టు డిత్, “పుర్కటాపూత్యా! పునం కోట గోడల ప్రిదికి పొల్లి, శత్రు ములు ఎంత దూరంలో వశ్నారో పూడటం అవసరం. సేస్థికుల్ని కూడా తగు జాగ్రత్తలో మూడవల సీందిగా హేచ్చరించవలసీ మూడి,” అంటూ దాపిలను న్న కోట బుర్గు జుకేసీ బయల్ దేరాత్తు.

పూయూ పుర్కటుత్తు, “అయ్యో, నా పుత్రదండం ఎక్కడ?” అంటూ పేడ్దగా కేక పేట్టి, రాజును అనుసరించాత్తు.

జితకేత రాజూ, పూయూ పుర్కటుత్తు కోటగోడల ప్రిదినుంచి, దాని పుంపు న్న మైదాన ప్రదేశం కేసి చూశారు.

దిగు మశ గుర్రం ప్రిద కాళీవర్మా, ఎను బోత్తు ప్రిద భల్లూక పూత్రుకుత్తూ, ఎను గు ప్రిద తలారి భల్లూకపూతూ, రాసిత్తు ఉగ్ర దంధుత్తూ - పురి కొందర సేస్థికుల్నా వాళ్ళ కుటబడ్డార.

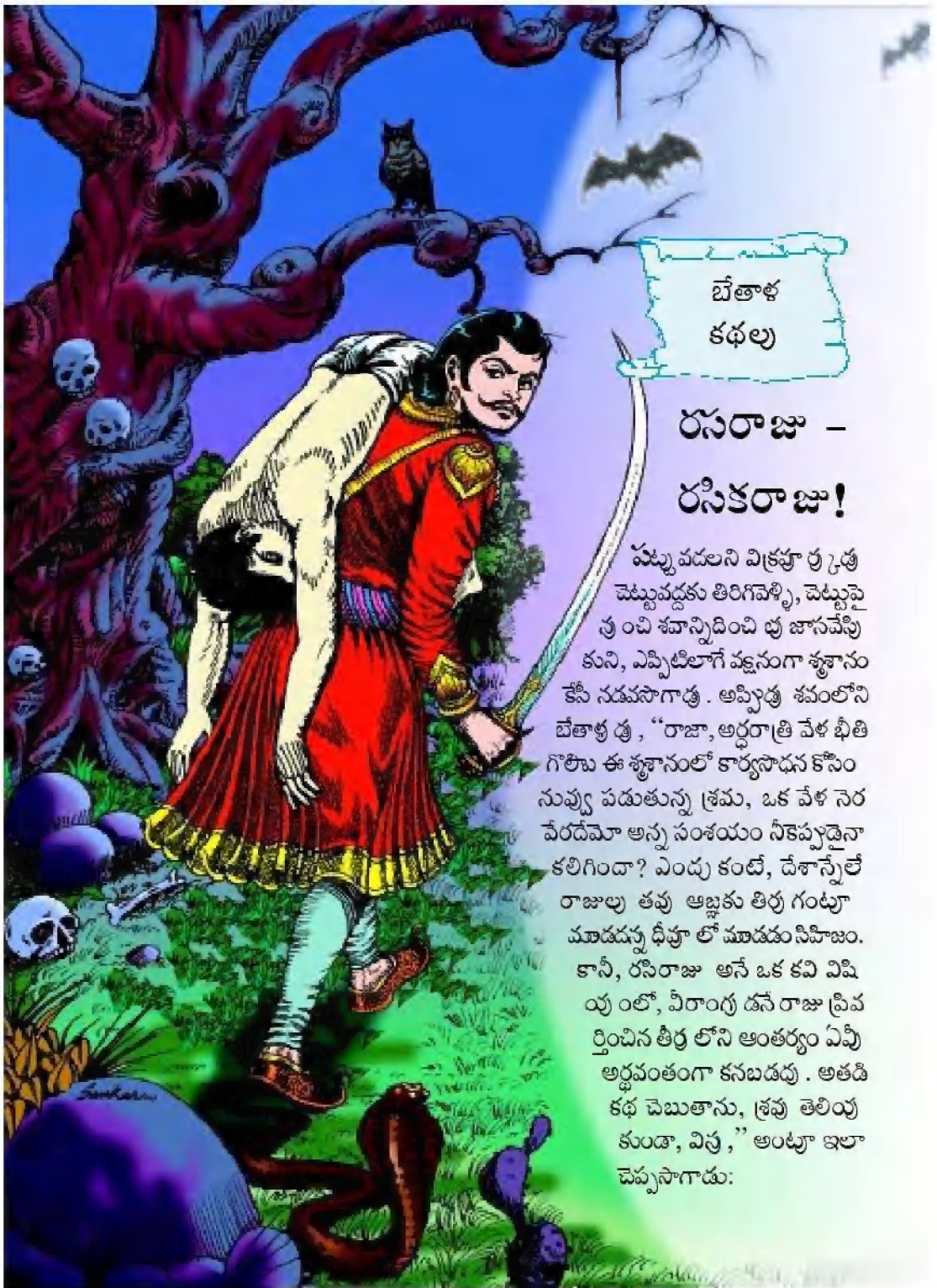
రాజు వాళ్ళను చూస్తూనే నిలువెల్లా వణికి పోతూ, “అపూత్యా, పుగతా వాళ్ళ సంగతి కేంగాని, ఆ రాక్షసుణ్ణి చూస్తేనే, నా గుండె

నీరైపోతున్నది. వాణ్ణి జయించటం మానవ సాధ్యమేనా?” అన్నాత్తు.

“పూనుసాధ్యం కానిదంతా పుత్ర సాధ్యం అన్నార, పేడ్దలు. అలా పుత్ర సాధ్యం కూడా కానిది తుత్ర సాధ్యం అన్నార, పిండిత్తులు. బాబోయ్, నా పుత్రదండం ఎక్కడ?” అని కీపు పుంటూ ఎగిరి గంతు వేశాత్తు పూయూ పుర్కటుత్తు.

పుర్కటుడి అర్చ హిమిన్న ఆటవికుత్తు ఏనుగు ప్రిద లేచి నిలబడి, బాణాన్ని అతడి కేసీ గురిచేస్తూ, “ఒరే, కోతికుంకా! ఇప్పుడో, నీ పుత్రదండం బాణంరూపంలో వస్తూ న్నది!” అంటూ బాణాన్ని వదిలాత్తు. అది జయ మంటూ వచ్చి మర్కటుడి మోకాలికి తగిలింది. బాణందెబ్బ తింటూనే మాయా మర్కటుడు వెల్లకిలాపడి, “తాత్రికగురో!” అంటూ చప్పిన లేచి నిలబడి, బాణాన్ని రెండు చేతులతో వడిసిపట్టుకుని బయటికి లాగి, “ఒరే, ఈ భ్రాంతివు తిని తుచ్చమై ను ప్రి బాణాలు ఏం చేయ గలమా?” అంటూ బాణాన్ని కాళీవర్మా భల్లూకపూత్రుకుల కేసీ విసిరి వేశాత్తు. - (ఇంకా మూడి)

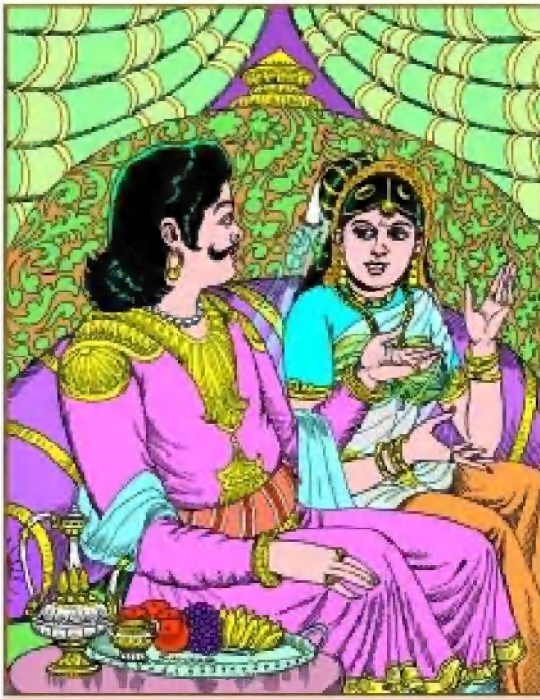

బేతాళ
కథలు

రసరాజు -

రసికరాజు!

పట్టు పదలని విక్రమార్కాదుడు చెట్టుపక్కకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదిండి భుజానువేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుగా శ్మశానం కేసే నడుసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళాడు, “రాజా, అర్ధరాత్రి వేళ భీతి గొలొలు ఈ శ్మశానంలో కార్యసాధన కోసం నువ్వు పడుతున్న శ్రమ, ఒక వేళ నెరవేరదేమో అన్న సంశయం నీకెప్పుడైనా కలిగిందా? ఎందుకంటే, దేశాన్నేలే రాజులు తమ ఆజ్ఞకు తిరుగంటూ మూడడుగు ధీమా లో మూడడుం నిహిజం. కానీ, రసికరాజు అనే ఒక కవి విషయంలో, వీరాంగు డనే రాజు స్రవర్ణించిన తీర్థ లోని అంతర్యం ఏమీ అర్థవంతంగా కనబడదు. అతడి కథ చెబుతాను, శ్రవు తెలియకుండా, ఎన్నో,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

సీంధూ ర దేశాన్నేలే వీరాంగ్ర థు కవిత్య మంటే చెవికోసుకుంటాడు. మంచి కవిత్యం వినడం కోసం, ఆయ న ప్రితి ఏటా విజయ దశమి కి దేశంలోని గొప్ప కమాన్త కొందర్ని ఆహ్వానించి సిన్యానించేవాడు. వారిని ఎన్నిక చేయ డానికి వు హావు ంత్రిని నియ వుంచి, ఆయ నకు కవిత్యమిలోత్ర పాత్ర లు అంతగా తెలియ మకాబట్టి, ఆ విషయమై ఆస్థాన కమాన్త సింప్రిదింపవు ని ఆదేశించాడు. ఐతే, సిన్యానిత్ర ల కవిత్యం ఎంటూ ందే వు రీ అంత గొప్పగా లేదని రాజుకు అనిపీ స్పిండేది. అందు కు కారణం, తవు కందే గొప్ప కమాన్త ఎంపీక డ్న, తవు పిదమవు నిలవమని ఆస్థానకమవు భయ పిడ్డార్త. అందు కని వార్త ఎన్నిక డ్న కమా ప్రితిభ అంతంత వూ త్రంగానే ఉండేది.

అలా రెండేళ్ళు గడిచాక వీరాంగుడు, వు హావు ంత్రిని పిలిచి, “నానాటికీ వు న దేశంలో కవిత్యం చప్పిబడిపాత్ర న్నది. కారణ వే వు టి?” అని అడిగాడు.

“ప్రిభూ! ఎందరో వు హాకమా కావ్యాలు చదివినవార్త తవు ర్త. ఈనాడు వు న ఆస్థాన కమాన్త వుంచివనవార్త దేశంలో లేర్త. వ్రి ర్త చేస్సిన్త సిన్యానాలు కొత్త వారికి ప్రాత్నాహి వు స్తాయ్ తప్పి, గొప్పి కవిత్యాన్ని మిట్టేంప లేమ్మ” అన్నాడు వు హావు ంత్రి.

రాజు వీరాంగ్ర థు ఆలోచనలో పిడ్డార్త. అంతఃపురానికి వెళ్ళాక మహారాణి వద్ద ఇదే విషయ్ న్ని ప్రిస్తావించి, “పిసిలేని కువిత్యానికి సిన్యానం చేయ డం వ థా కధూ!” అన్నాడు.

మహారాణి తల అడ్డంగా ఊపి, “వెయ్యే శ్కలో హి ర్యతేజం తగ్గి పాత్ర ందా? తగ్గినా ఆ వూ ర్తవు వు నబొంట్ల గు ర్తించగలరా? నా అభిప్రాయ ంలో గొప్పి కమవు అన్ని కాలాల లోనూ మాటార్త. వారిని గు ర్తించగల గొప్పి ప్రిభు మవు వూ త్రం కొన్ని కాలాల్లోనే మాటార్త,” అన్నది.

రాణి వూ టలకు వీరాంగ్ర థు ఆశ్చర్యపిడి, “నీ పొలికే గొప్పి కవిత్యంలావస్సుది. నా రాణి ఇంత చక్కగా వూ ట్లాడగలదని ఇంతకాలం గు ర్తించలేని నేన్త, దేశంలోని వు హాకమాన్త గు ర్తించలేకపాతే ఆశ్చర్యంలేదు. ఇప్పిడు వు ంధు నేన్త సిన్త సిన్యానించాలి,” అన్నాడు.

మహారాణిమెంటన, “ప్రభూ! నా వూ టలు వీ కు గొప్పిగా తోస్త, నా పిరిచారిక నీలన్త సిన్యానించాలి. ఎంధు కందే, ఈ వూ టలు ఆమెవి,” అన్నది.

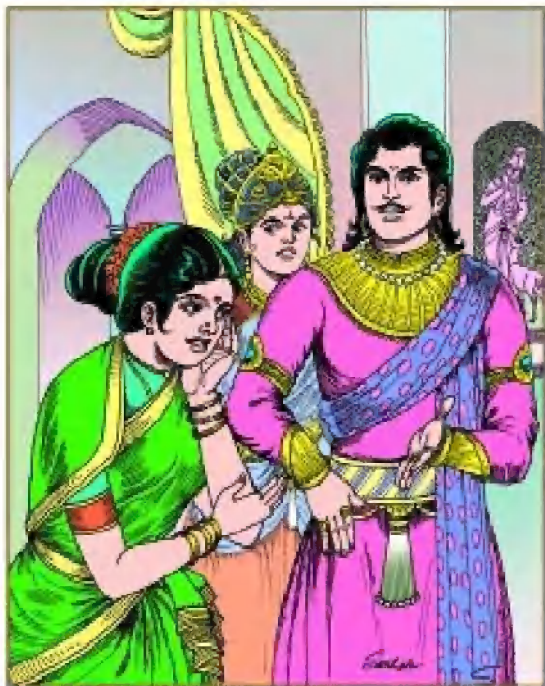
వీరాంగు థు వు రింత ఆశ్చర్యపడి, “నా దేశంలో ఒక విరిచారిక ఇంత గొప్పగా వూట్లాడిందంటే సింతోషం పట్టలేక పోతున్నాను. నీల ఏ సిందర్బంలో ఈ వూట్లన్నది?” అని అడిగాడు.

“రెండు రోజుల క్రితం నేను నీలతో వూట్లాడుతూ - నాకు వయస్సు పూర్తిదే అందం తరిగి పోతున్నదన్నాను. ఆమె ఒప్పుకోక; సూర్యతేజం వెయ్యేళ్ళానా తరగదనీ, తరిగినా తన వంటి సామ్రాజ్యాలకు తెలియదనీ అన్నది,” అని చెప్పింది మహారాణి.

వీరాంగు థు, నీలను విలిచి మెచ్చుకుంటే, ఆమె కంగారుపడి, “ప్రభూ! కమలం పుడితే ఆ ఘనత బురదదికాదు. బ్రహ్మకు అసిన పుణ్య కవులం సి ప్రికర్త కాలేదు. మేడాలను రచించినా బ్రహ్మకు పై జార్జత లేదు. అలాగే నేను చెప్పిన సూక్తుల గొప్పతనం నాదికాదు. నెల రోజుల క్రితం రసరాజు అనే మహాకవి నగరం వచ్చి, వూ ఇంట్లో బసించాడు. వీరు నా నోట విన్న వూట్లన్నీ, నేనాయన నుంచి విని నేర్చుకున్నవే,” అన్నది.

ఈ వివరాలకు వీరాంగు థు ఆశ్చర్యపడి, “ఆ రసరాజు గొప్ప కవి వూత్త్రే కాదు; మహా పండితుడు కూడా కావచ్చుననిపిస్తోంది. నీవాయనకు నా వూట్లగా చెప్పి, తరణం నన్ను కలుసుకోవును,” అన్నాడు.

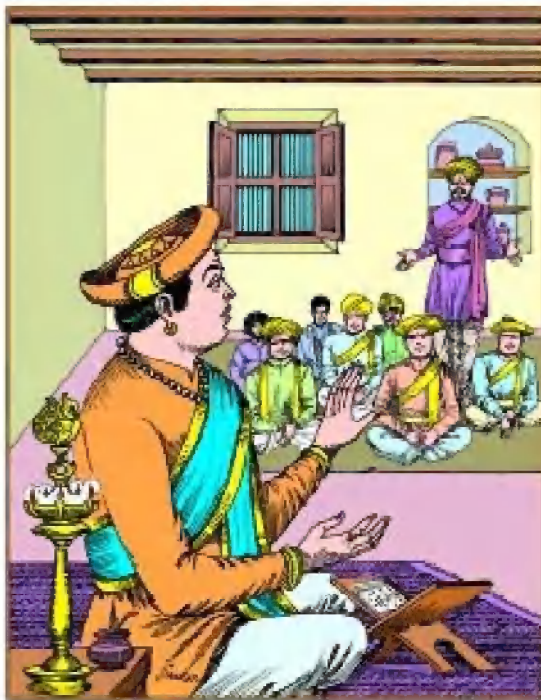
నీల, రసరాజుకు ఈ వూట్ల చెప్పింది. ఆయన నవ్వి, “వూట్ల విన్నానని రాజుకు చెప్పు. నా చెవులకు కాళ్ళు వచ్చినప్పుడు ఆయన కలుసుకుంటాను,” అన్నాడు. ఆ వూట్ల నీల రాజుకు చెప్పింది.

పిక్కనే మళ్ళీ వూట్ల హాణి, చెమటకు కాళ్ళు రావడమే వూట్లని చిరాకు పడింది. వీరాంగు థామెతో, “ఈ రసరాజు కలుసుకుంటే వింటాడు కానీ కదిలిరాడు. నేను స్వయంగా వెళ్ళి పిలవాలని ఆయన ఉద్దేశ్యం,” అని రసరాజు అంతర్యం వివరించి, నీలతో, “ఆయనకు ఎప్పుడు వీలమవుందో తెలుసుకుని, నాకు చెప్పు,” అన్నాడు.

ఇది విన్న రసరాజు నీలతో, “రోజంతా నేను వ్రాసుకుంటాను. నాకు తీరిక చిక్కేది రాత్రి పై డే. ఆ సమయంలో నలుగురికీ నా కవిత్యం వినిపిస్తున్నాను. రాజు నన్ను కలుసుకునేందుకు వీలుకాదని చెప్పు,” అన్నాడు.

నీల నుంచి ఈ వూట్ల విన్నానని రాజుకు కోపం వచ్చింది. ఆయన నీలతో, “రసరాజు రేం వచ్చి నన్ను కలుసుకోవాలి. రాకుంటే,

రాజాజ్ఞను ధిక్కరించిన నేరానికి శిక్షితుండని చెప్పి,” అన్నాడు. నీల ఈ విషయమూ రసరాజుకు చెప్పింది. ఆయన ఏ మాత్రమూ చలించక, “నేను నాకు ఇష్టమైన వాళ్ళనే కలుసుకుంటాను. ఆ విషయమై నాకు అవ్యవహాసి. అందు కు నన్ను శిం చాలను కుంటే అది దుర్మార్గం. రాజు దుర్మార్గానికి తలపడితే, అది దేశానికి దౌర్భాగ్యం అవ్వతందని, నా మాటగా ఆయనకు చెప్పి,” అన్నాడు.

ఊహించని ఈ సిపాధానిని వీరాంగుడు దిమ్మెరపోయాడు. నీల ఏదో చెప్పబోయి ఆగి పోయింది. ఇది గమనించిన వీరాంగుడు, “ఇలా వూ ఇద్దరికీ రాయ బారం నడపడం, నీకు ఇబ్బందిగా కానీ లేదు కదా?” అని అడిగాడు.

నీల వెంటనే, “ప్రభూ! అలాంటిదేం లేదు. ఆయన రసిరాజు, తవుర్ రసిరాజు. రాత్రి వేళ రసిరాజు అందరికీ తన కవిత్వం వినిపిస్తాడు. ఆ సమయంలో తవుర్ వూర్ వేషంలో వచ్చి, ఆయన కవిత్వం వినవచ్చును కదా?” అని ఉపాయం చెప్పింది.

వీరాంగుడికి ఈ ఉపాయం నచ్చింది. ఆ రాత్రి వీరాంగుడు, మహారాణికి కూడా చెప్పకుండా, సామ్రాజ్య ఎక్కడి వేషంలో నీల ఇంటికి వెళ్ళాడు.

రసిరాజు కావ్య పితనం చేస్తోందని విని, ఆయన నిస్సందేహంగా వూ హామీ అనిగ్రహించాడు. శ్రోతలు ఒక్కొక్కరుగా లేచి నిలబడి అడిగే ప్రశ్నలకు, రసిరాజు ఇచ్చే అద్భుతమైన వివరణలతో కూడిన సిపాధానాల్లో అసిపాన పండిత్యపు నృదని తెలుపు కున్నాడు. కొంత సమయానికి తన సిందేహాలు కూడా తీర్చుకోవాలని నిలబడి, పుంధు ఏవుడగాలా అని ఆలోచనలో పడ్డాడు.

అప్పిడు రసిరాజు, ఆయన మకచూసీ, “సిత్వాన్వేషణకు సింకోచం తగవు. నీ సిందేహమేమిటో చెప్పి,” అన్నాడు.

“వునరాజు వీరాంగుడు ఉత్తమ కమలాని సత్కరించే ఉన్నత సింధిదాయాన్ని ప్రారంభించాడు. తవు కవిత్వపు, పండిత్యపు ఎంతో గొప్పవి. ఐనా, ఇంతవరకూ తవుకు రాజసన్యాసం లభించలేదు. కారణం చెప్పగలరా?” అన్నాడు వీరాంగుడు.

“నా కవిత్వం, పండిత్యం రాజసిన్యాసం పొందేటంత గొప్పవికావని, రాజు అనుకుని మూడవచ్చి!” అన్నాడు రసిరాజు.

“మనరాజు మీ కవిత్వం వినలేదేమో? ఒకసారి మీరు రాజును కలుసుకుంటే బాగుంటుంది కదా?” అన్నాడు వీరాంగుడు.

రసిరాజు నవ్వి, “సిన్యానం చేర్చుంపు కోవాలని నాకు సిరదా మిణితే, నేను తప్పిక రాజు వద్దకు వెళ్ళి - అయ్యా, నన్ను సిన్యానించండి, అని అడుగుతాను. ప్రిన్సిటానికి సిన్యానించాలన్న సిరదా రాజుది కదా? పురి ఆవు నొచ్చి నన్నడిగితే బాగుంటుంది,” అన్నాడు.

ఈ పూటలకు అక్కడమన్న వారందరూ నవ్వారు. వీరాంగుడు చిన్నబుచ్చుకుని, “దేశాన్నేలే రాజుకు ఎన్నో పినులుంటాయి. తవురే ఆయన వద్దకు వెళ్ళడం న్యాయం,” అన్నాడు.

“అన్ని పినులు పెట్టుకున్న రాజుకు ఉత్తవు కుమారవో ఎలా తెలుస్తుంది?” అని అడిగాడు రసిరాజు.

“ఎంపిక చేయడానికి వుహుంత్రి, ఆస్థాన కమలు మ్హూరు. తవురు వారిని కలుసుకోవాలి,” అన్నాడు వీరాంగుడు.

రసిరాజు మళ్ళీ నవ్వి, “అంటే, నన్ను వెళ్ళి వారిని కలుసుకుని, అయ్యా, నేను ఉత్తవు కవని నన్ను సిన్యానించండి - అని అడగ వుంటామా అప్పిడు నేను ఉత్తవు కవనే తప్పి, ఉత్తవు కవని అనిపించుకును. వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి అడిగి తీసుకుంటే అది దాను; వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి అడిగి చేస్తే, అది సన్యాసం. వున రాజు సిన్యానాన్ని దానంగా ఇస్తున్నాడు. ఉత్తవు కమలుకు అలాంటి సిన్యానమే బాధ. నేను తవు కవనిని నీవనుకుంటే, నాకు రాజసిన్యాసం జరక్క పొవడమే ఒక గౌరవంగా భావించి సంతోషింపు,” అన్నాడు రసిరాజు.

వీరాంగుడు వురేప్పీ పూట్లాడకుండా అక్కణ్ణించి సేలమాతీసుకున్నాడు. వుర్నాడు ఆయన వుహుంత్రిని పీలిచి, “వుహూణి పిరిచారిక నీల ఇంట్లో రసిరాజు అనే కవి విడిది చేశాడని విన్నాను. తవురు, ఆస్థాన కవులు కలిసి వెళ్ళి, ఆయన ప్రతిభ ఎలాంటిదో తెలుసుకుని రండి,” అని చెప్పాడు.

వుహుంత్రి, ఆస్థాన కమలు రాజాజ్ఞ పాటించారు. తర్వాత వుహుంత్రి, రాజున కలుసుకుని, “ప్రిభూ! రసిరాజు కవిత్వంలో పిసిలేదని, వున ఆస్థాన కమలు అభిప్రాయ పడ్డారు. ఆయన రాజసిన్యానానికి అర్హుడు కాదు,” అన్నాడు.

అప్పిడు వీరాంగుడు వచ్చే కోపాన్ని ఆమీ కుంటూ, తాను రసిరాజు కవిత్వం విని ముగ్ధుణ్ణి అయ్యానంటూ - జరిగిందంతా

చెప్పాడు. దీనితో ఆస్థాన కవులందరూ అవ
మా నంతో తలలు వంచు కుని, రాజుకు
క్షమాపణచెప్పికున్నారు .

రాజు, పుంత్రి కేసి, ఇలా ఎందు కు జరి
గిందన్నట్లు చూశాడు . అప్పడు , పుంత్రి
వినయంగా, “ప్రిభూ! నేను, ఆస్థాన కమ
అభిప్రాయాన్నే నవ్వుడంవల్ల, ఈ అవకత
వకంతా జరిగి పోయింది. వాళ్ళ స్వార్థపిర్
లని గ్రహించలేక పోయాను,” అన్నాడు .

ఆ మాటలతో వీరాంగధు శాంతించి,
అక్కణ్ణించి బయలుదేరి అంతఃపితంబో
అధుగు పేరుతూ, రాణిగారి పిరిచారిక,
రాణితో, “పుహరాణీ! రసిరాజు కవి, పుహ
రాజును దర్శించాలను కుంటున్నాడు .
అందుకు పుహరాజును అర్థించున్నాడు,”
అని చెప్పడం విన్నాడు. అప్పుడు రాజు, పరి
చారికతో, “నేనెస్వయంగా వచ్చి రసిరాజును
కలుసు కుని సిన్యానానికి ఆహ్వానిస్తాను,”
అన్నాడు . ఇది విన్న పుహరాణి అవుతా
శ్చర్యం చెందింది.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, కవి
రసిరాజు మీతిమీరిన అహంభావి అన్న

సింగతి తొలినుంచీ స్పష్టంగానే తెలుస్తున్నది
గదా? సిన్యానానికి అర్హుడైన అతణ్ణి ఎన్నిక
చేయకపోవడం పొరబాటు కావచ్చు. ఐతే,
పిరపు ధురహంకారి అని తెలిసే, రాజు
స్వయంగా వెళ్ళి అతణ్ణి ఆహ్వానించాలను
కోవడంలోని అంతర్యమేమిటి? ఈ సందే
హాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పక
పోయావో, నీ తల విగిలి పోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమార్కుడు, “రసిరాజు అత్తా
భిమాను గలవాడు ట్టు, అహంభావి కాదు .
ఆస్థాన కమల కుటిల తంత్రాలను రాజు
దష్టికి తేవాలన్నదే అతడి కోరిక. ఆయన
చెప్పినట్టు; సన్మానం అంటే దానం కాదు,
అదొక గౌరవం. ఆ వాస్తవాన్ని తుదిజాల్లో
గ్రహించడంవల్లే, రాజు, ఆయనను
స్వయంగా ఆహ్వానించదలచాడు . రాజు
వీరాంగధు కేవలం రాజు మాత్రమే కాదు,
రసికరాజు!” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ
గానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై,
తిరిగి చెప్పెక్కాడు.

- (కల్పితం)

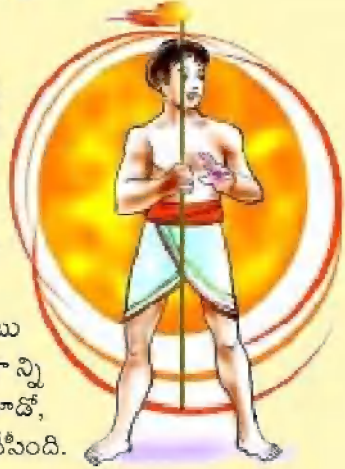
[అధారం : “వసుంధర” రచన]

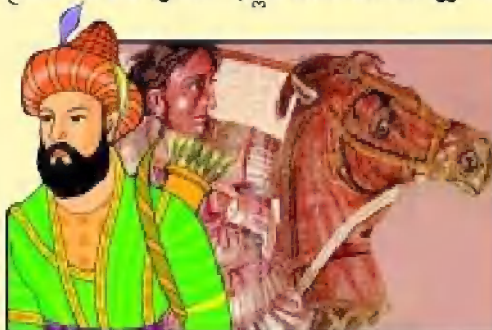
కేరళలో 'జూడో' మూలాలు!

కళరి పయట్టు అన్నది కేరళ రాష్ట్రానికి చెందిన సుప్రసిద్ధ యుద్ధకళ. కేరళ శాస్త్రీయ నాట్యమైన కథకళితో సహా దీని ప్రభావం రాష్ట్రంలోని వివిధ నాట్య, నాటక రూపాలపై స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. కోలకళి, వేల కళి, యాత్రా కళి మొదలైన నాట్య రీతులలో కళరిపియట్టు అంశాలు కనిపిస్తాయి. క్రీ.శ. 5వ శతాబ్దంలో బోధిధర్మడనే ఒక బౌద్ధ సన్యాసి కళరిపయట్టు కళను చైనాకు తీసుకు వెళ్ళాడని చెబుతారు. ఈ కళను బోధించడానికి ఆయన షివోలిన్ ఆలయాన్ని ఎంపిక చేస్తే కున్నాడు. కాలక్రమంలో కళరిపియట్టు - జూడో, కరాటే, కుంగ్‌ఫై యుద్ధకళల ఆవిర్భావానికి దోహదం చేసింది.

మరో అలెగ్జాండర్

క్రీ.పూ. 327 భారతదేశం మీదికి దండెత్తి వచ్చిన గ్రీకు చక్రవర్తి అలెగ్జాండర్ గురించి మనకందరికీ తెలుసు. వెయ్యేళ్ళు తరవాత, భారతదేశాన్ని పాలించిన ఒక రాజు తనను రెండవ అలెగ్జాండర్ అని చెప్పుకున్నాడు. ఆయనే ఖిల్జీ వంశానికి చెందిన ఖిల్జీ సుల్తాన్ అల్లావుద్దీన్. క్రీ.శ. 1290 నుంచి ఢిల్లీని పరిపాలించిన పూర్వ డెవ ఖిల్జీ సుల్తాన్ అల్లావుద్దీన్ అందరిలోకీ

సిపుల్లడు గాబరు గాండాపు. గుజరాత, పూర్వ రాజ్యాలను వశపరచు కున్నాడు. చిత్తూర్, రాంతంబూర్ కోటలను పట్టుకున్నాడు. తాను సాధించిన సేనానిక విజయాలకు గుర్తుగా సుల్తాన్ అల్లావుద్దీన్ ఇస్కందర్ ఇ సానీ అనే బిరుదు పొందాడు. ఆ బిరుదుతో బంగారు నాణాలు విడుదల చేశాడు.

విదేశ పూర్వగాథలు (బాబిలోన్)

మితిమించి తిన్న దేవుడు!

రాజప్రాసాదం వెనక ఒక చిన్న కొండ, ఆ కొండ మీద రాజ్యాధిదేవత ప్రధాన ఆలయ పూ ఉండేది. ఆ దేవాలయంలోని దేవజ్ఞ రాజ్య ప్రజలు నిజమయిన భావించి కొలిచేవారు. నెవ్వరూ పట్టే ఫిలహారాలను దేవుడు పుష్టిగా భోంచేసేవాడని కూడా భక్తులు విశ్వసించేవారు. తనకు పట్టే వంటకాలను పిదిపు ఎదుట తినడానికి దేవుడు సింకోచిస్తాడని ఆలయ ప్రధాన పూజారి రాజుకు చెప్పాడు. అందువల్ల రోజూ సాయంకాలం పై జాది కార్యక్రమాలు పై ర్తయోగ విగ్రహం ఎదుట రుచికరమైన

వంటకాలు ఉంచేవారు. ఆ తరువాత పై జారి తలుపులు పూసే తాళం వేసేవారు. ఉదయం, రాజకుటుంబంతో పాటు భక్తజన సందోహం వచ్చి పూసే తాళం, రాత్రి పట్టిన వంటకాలు లేకుండా కార్య కిరణాలలో ఖాళీ పాత్రలు, పిళ్ళాలు తళతళలాడుతూ కనిపించేవి. పురో విశేషం ఏమిటో దేవుడు రుచికరమైన వంటకాలను పూత్రే తినేవాడు. అంతగా రుచి లేని వాటిని పుట్టు కుని వదిలి పట్టేవాడు. దేవుడు రుచికరమైన వంటకాల ప్రైతిని ప్రజలు గొప్పగా చెప్పుకునేవారు.

దేవుడిని ప్రత్యేకంగా వంటలు చేయడానికి రాజుగారి వంటశాలలో ప్రత్యేక విభాగం ఏర్పాటు చేయబడింది. దేవుడికి నైవేద్యంగా పట్టే ఫిలహారాలు చాలా వరకు ఇక్కడి నుంచే వెళ్ళేవి. మిగిలినవి నగర ప్రముఖులు పంచేవారు. ఇరుగు పొరుగు రాజ్యాల నుంచి వచ్చే రాజబంధువులు, రాజప్రితినిధులు ఈ అద్భుతాన్ని పూసే అద్భుతం పడేవారు. “తన పక్కనే అలా సజీవుడైన దేవుణ్ణి కలిగిన రాజు ఎంతటి అదృష్టవంతుడో కదా!” అని చెప్పుకునేవారు.

ఆలయ పై జారి అప్పియ్యే పచ్చి, దేవుడు ప్రత్యేక వంటకాలు కావాలన్నాడని రాజుకు చెప్పేవాడు. రాజు పరమానందంతో, తన వంట వాళ్ళ చేత దేవుడు కోరిన వంటలు, ఎంతో జాగ్రత్తగా చేయించి పిరియేవారు.

ఒకనాడు రాజు అనేక విషయాలు తెలిసిన విజ్ఞుడూ, పవేళి అయిన దేనియేల అనే పుత్రు

డితో పూట్లాడుతూ ఉండగా, ఆలయ
పై జారి అక్కడికి వచ్చి రాజుకు
ఏదో రహస్యంగా చెప్పాలన్నాడు.

రాజు దేనియేలతో అసిక్కిగా
పూట్లాడుతూ ఉండడం ఎల్ల
పుధ్యలో ఆపీ, రహస్యం వుంది
రానికి వెళ్ళడానికి పువులు
చూపలేదు. “ఏం చెప్పాలను
కున్నావో ఇక్కడే చెప్పు. ఈ పేద
పునిషీ చాలా వుందివాడు. పుష్ప
చెప్పే విషయం మరెక్కడా పొక్క

నివ్వతే,” అన్నాడు పై జారితో. అయితే, పై జారి
అందుకు అంగీకరించలేదు. రహస్యంగానే
చెప్పాలని వట్టుపట్టాడు. దాంతో రాజు ఇబ్బంది
కరుంగా లేదీ, పై జారిని మెంటబెట్టుకుని రహస్య
మందిరానికి వెళ్ళి, మెంటనే దేనియేల వద్దకు
తీరిగి వచ్చి ఆయన ఎదుట కూర్చుంటూ,
“పై జారి చెప్పవచ్చింది అంత ప్రత్యేక విషయ
వున్నా కాదు. అనవసరంగా వున్న సింభాషణకు
అంతరాయం కలిగించాడు,” అన్నాడు.

“ప్రభూ, మరి ప్రత్యేకమైనది కాకుంటే
ఆయన చెప్పిన సంగతి నాతో చెప్పవచ్చు
కదా?” అని అడిగాడు దేనియేల.

“ఈ రోజు రాత్రికి వురిన్ని ప్రత్యేక వంట
కాలతో, పూర్వాలు కన్నా రెండింతలు పింపి
వున్నాడట దేవుడు, అంతే,” అన్నాడు రాజు.

“నిజానికి, ఆయన అదే చెప్పి ఉంటాడని
నేను ఊహించాను,” అన్నాడు దేనియేల.

“అది సరేలా తెలుసు?” అని అడిగాడు
రాజు విస్మయంతో. పై జారి వున్న లోని ఆలో
చనను సేత్రం దేనియేల అంత సులభంగా
పిసిగిట్టగలడని రాజు నవ్వులేకపోయాడు.

“ప్రభూ, తవు నూ, వేలాది వుంది భక్తులతో

ఇబ్బందిపెట్టే ఆ సంత్యాన్ని ఇప్పుడు చెప్ప
నుండుకు నన్ను పుంచండి,” అన్నాడు దేనియేల.

ఈ పూట రాజులో వురింత ఉత్కంఠను
రేకెత్తించింది. అయితే, ఆయన ప్రశ్నకు రేపు
ఉదయం సంతృప్తికరమైన సమాధానం చెప్ప
గలనని దేనియేల రాజుకు నచ్చజెప్పి ఉప్పించాడు.
అందుకు వీలుగా, ఆనాటి రాత్రి ఆలయం
తలుపులు మూసేసినప్పుడు దేవాలయంలోని
విగ్రహం పుట్టా పూర్తి సార్లు ప్రదీపం చేయ
డానికి తనను అనుమతించాలని విన్నవించు
కున్నాడు. అందుకు అభ్యంతరం చెప్పిడానికి
రాజుకు ఎలాంటి కారణమూ కనిపించలేదు.

దేనియేల చీకటిలో దేవుడి విగ్రహం పుట్టా
ప్రదీపం చేయడం పై జారికి నచ్చలేదు. అయితే,
రాజే అందుకు అనుమతించాక తను ఏమీ
చేయలేదు గనక, ఊరుకున్నాడు.

ఆరోజు సాయంత్రం రాజు, దేనియేల
సేవకు ఆలయం తలుపులు మూశాడు
పై జారి.

“కోరిన వంటకాలను దేవుడు సంతోషంగా
ఆరగించగలడని ఆశిస్తాన్నాను. ఆ వంట

కాలను, నా కోసం ప్రత్యేకంగా ఉన్న వంట వాడే తయారై చేశాడు. వాణ్ణి వింటిన వంట వాడు ఇవాళ ప్రపంచంలోనే లేడు. వాడు ఈ పైటంతా దేవుడి కోసం నిర్దేశించిన వంటకాలలోనే ఉండిపోవడం వల్ల, నిజానికి, నేను నాకు ఇష్టమైన వంటలను తయారు చేయించుకోలేక పోయాను,” అన్నాడు రాజు.

“పైజారీ, ఆయన అతిథుల కోసం తవుర తమకు ఇష్టమైన వంటలను తయారు చేయడం,

చాలా దయనీయమైన విషయం, ప్రభూ,” అన్నాడు డేనియల్.

“వివేకవంతులకు సేతుం అప్పడప్పిడు నా పూటలు అర్థం కావడం లేదనిపిస్తోంది. నేను నా వంటవాణ్ణి పేరొక వంటకాలకు అనువు తించింది పైజారి కోసం కాదు, సొంత దేవుడి కోసం,” అన్నాడు రాజు.

డేనియల్ చిన్నగా నవ్వాడు. రాజు కనుబొబ్బలు ముడిపడ్డాయి.

పుర నాడు తెల్లవారగానే ఆలయం ముందు గుమ్మరూ దిన రాజు, ఆయన పరివారం, డేనియల్ సమీపంలో ఆలయం తలుపు తెరిచాడు పైజారి. అనుకున్న విధంగానే రాజు గారి వంటకాలలో తయారైన ప్రత్యేక వంటలేవీ అక్కడ కనిపించలేదు. ఇతర భక్తులు పింపిన వంటలు మాత్రం సిగానికి పేర్కొనబడి ఉన్నాయి. వాటిని పింపిన భక్తులు, “మేము పింపిన వాటిని దేవుడు ముట్టుకోలేదు. మేము దురదృష్టవంతులం,” అన్నారు విచారంగా.

డేనియల్ పుళ్ళీ నవ్వాడు.

“పుత్రమా, నువ్వు చెప్పిన పూటకూ, బాళనాపూర్వకమైన నీ ప్రవర్తనకూ వివరణ కావాలి. లేకుంటే నీకు శిక్ష తప్పదు,” అని హెచ్చరించాడు రాజు.

“ప్రభూ, ఈ వంటలన్నిటినీ ఈ రాతి దేవుడి వింగళాదని మీరు విశ్వసించుకున్నారా? నిజంగానే ఈ రాతి విగ్రహంలో దేవుడు ఉన్నట్టు తెలుస్తే, భక్తులు భక్తితో నివృత్తించిన వాటితో సంతోషించేందుకుండా, దురాశాపరులూ, తిండిపోతులూ అల్లున తృప్తి పుల్లూ నాకు ఇంకా ఇంకా కావాలి” అని అడగగలడని భావిస్తున్నారా?” అని అడిగాడు డేనియల్. “పుత్రమా, నువ్వేమైనా గుడ్డివాడివా? బామన్న వాటినంతా దేవుడు

భుజించి మూడడం నీకు కనిపించడం లేదా? దేవుణ్ణి అవమానించడానికి నీకెన్ని గుండెలు?” అన్నాడు కోపంగా.

“ప్రిభు ములువు నుంచాలి. నేను దేవుణ్ణి అవమానించడంలేదు. దేవుడి పేరుతో మోసం చేస్తున్న వారిని చూపడానికి ప్రియ తీసుకున్నాను. దయచేసి, ఈ కాగడాను తీసుకుని నావెంట రండి. విగ్రహం వెనక ఇంకా మసక చీకటిగానే ఉన్నది,” అంటూ రాజుకు వెలుగు తూపుతూ కాగడా నిచ్చి దేనియల్ గుడిలోనికి నడిచాడు. విగ్రహం వెనక వెళ్ళిపోతూ చేరాక, అక్కడ నేల మీద పిలుచబడి భూడిద పోరమీద కనిపించిన పాదాల గుర్తులను రాజును జాగ్రత్తగా పరిశీలించు న్నాడు. ఆ అద్భుత జాడలను అనుసరించి వెళ్ళడంతో వారికి కటికచీకటిగా ఉన్న ఒక మూలలో, పిలుచబడి రాతి పిలకతో మూయబడిన రహస్య ద్వారం కనిపించింది. దాని వెనక పై జారి గోపం ఉంది. “ఇవన్నీ ఏమిటి?” అని అడిగాడు రాజు అయోమయంగా.

“ప్రిభూ, ఒక్కొక్క రాత్రి, పై జారీ అయిన కుటుంబీకులూ ఈ రహస్య ద్వారం గుండా ఆలయంలో ప్రవేశించి, సైవేయాన్ని గుట్టు

చప్పిస్తూ కాకుండా తినేస్తున్నారు. నిన్న పై జారీ ఇంటికి ముఖ్యమైన బంధువులు అంటే, అయిన కోడలి తల్లిదండ్రులు వచ్చారని నాకు తెలుసు. వారికి ప్రత్యేక వంటలతో విందు భోజనం పట్టాలి కదా! నిన్న సాయంత్రం దేవుడి విగ్రహాన్ని ప్రదీపింప చేసినప్పుడు నేను నేలమీద భూడిద చల్లాడు. నునం చూసిన అద్భుత జాడలు పై జారీ, అయిన కుటుంబీకులవి, బంధు మూవీనూ,” అని వివరించాడు దేనియల్.

రాజు ఒక్క క్షణం దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. ఆ తరువాత తేరుకుని, పై జారీకి కారాగార శిక్ష విధించాడు.

“ఓరి దేవుడా! దేవుడివారు తోనే ఇలాంటి మోసాలు ఎలా జరుతాయి!” అని ఆశ్చర్య పాల్పాడు రాజు.

“ప్రభూ, మనుషులమైన మనకన్నా ఎక్కువగానే దేవుడు కూడా మూర్ఖులు, దుర్మార్గులు. దుర్మార్గులను అనుతంగా భుష్టానై ఉంటాడు. అందుకు గల కారణాలు మనకు అవగతం కామామది ఏమైనప్పటికీ నిజం వెలుగు చూసే తరుణం తప్పక వచ్చి తీరుతుంది!” అన్నాడు దేనియల్.

-(ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

విగ్రహ పరిరక్షణ కోసం

హ్యూకుహారి సేవు ద్ర తీరంలో చుట్టూ నిత్యగల ఒక పెద్ద బండపై ద కూర్చుని స్వామి వివేకానంద ధ్యానం చేశాడు . దానిని ఇవాళ ' వివేకానంద స్మారకశిల'గా అభివ ద్ధి చేశారు . దానికి సేపు పింట్లోనే పు రొక పెద్ద బండపై ద 133 అక్షరాల ఎత్తయిన తిరు వళ్ళవర విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించారు . పు ను పు లు నడు పు కోవలసిన పుంచి పూర్గాలను హి చించే పు ప్రసిద్ధ తప్పక గ్రంథం 'తిరు క్కురళ' గ్రంథకర్త తిరు వళ్ళవర. బెదళ్ళ క్రితం ప్రతిష్ఠించబడిన ఈ విగ్రహం పరిరక్షణ ద ప్థ్య దీనికిప్పింతు 'పాలి-

సలికాన్' పూత పూయించారు. ఇలా చేయడం వల్ల ఉప్పుగాలులకూ, ఎండా, గాలి, మొదలైన వాతావరణంలో వచ్చే పూర్వులకూ విగ్రహం దెబ్బతినకుండా ఉంటుంది. 27 లక్షల రూపాయల ఖర్చుతో జరిగిన ఈ పై త కార్యక్రమం పై ర్తి కావడానికి నాలుగు నెలలు పట్టింది. ఇప్పింతు విగ్రహం దగ్గరికి పిర్యాటకులను అను పు తిన్నిన్నారు .

ముప్పై ఎనిమిదో సారి!

స్కాటిష వీరు థు రాబర్ట్ బ్రూఖ, బ్రిటిష వారి చేతుల్లో ఏడు సార్లు ఓడిపోయి , ఒక గుహలో దాక్కుని, అక్కడ గూ థు కట్టిడానికి పట్టు వదలకుండా ప్రియ త్నించిన ఒక సాలెమెతు గుంచి గ్రూరణ పొందిన కథ పు నపుందరం చదివించే కదా?

రాజస్థాన్ కు చెందిన శివ ధావన్ యాదవ్ ను గురించి విన్నారంటే, అతన్ని పీరు అభినవ రాబర్ట్ బ్రూఖ అని తప్పక అనగలరు . అతడు పిదో తరగతి పిరోపు 37 సార్లు రాశాడు . ఇన్ని ప్రియ త్నాల్లా విఫలం కావడంతో ప్రిస్తితం పూర్వ-ప్రిల్ పిరోలు రాయ దానికి సిద్ధ పు వళ్ళు న్నాడు . అతడు 18 ఏళ్ళ ప్రియం లో ప్రిప్రదపుంగా పదవ తరగతి పిరో రాశాడు . తన కొడుకు తప్పక పాసిమడాడన్న నమ్మకంతో అతని తల్లిదండ్రులు పేళ్ళి ఏర్పాట్లన్నీ చేశారు . అతనికిప్పింతు 56 సింవత్సరాలు . అవివాహితు థు గానే ఉండిపోయా థు !

THE ADVENTURES OF G-man

ఆండ్రోమేనియా 1
భాగం 1

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

మేజర్ సూర్యరాజ్ టీచర్ల గదిలోనుంచి బయటైరి. తన ఫిజిక్ల ట్రయినింగ్ క్లాసుకు వెళ్ళబోతున్నాడు...

అప్పుడు అకస్మాత్తుగా...

BLIP
BLIP

ఏమయింది?

ఏం లేదు, ఇది పాత నోట్స్.

మళ్ళీ జి-మ్యాన్ కి పని తగిలింది.

ఈలోగా అంత దూరంగాలేని, మరో చోట..

టెక్రోబీన్ తన వనరులన్నిటిని పెచ్చించి,
అత్యాధునికమైన యంత్రాలను
తయారుచేశాడు.

జన సమూహాన్ని
నాశనం చేసే యంత్రాలు

ఇవి నిర్దాక్షిణ్యమైన ఆండ్రాయిడ్లు.
ఇవి ప్రపంచంలోని ఎంత బలవంతమైన
సైన్యాన్నైనా తమ పేల్చుకు శక్తితో ఇట్టే
సర్వనాశనం చెయ్యగలవు.

అదీ సంగతి
జి-మ్యాన్. నువ్వేం
చెయ్యాలో నేను మరేం
చెప్పనక్కర్లేదు...

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఆ, నాకు తెలుసు.
ఈ టెక్నోలీన్ ఎప్పుడు మానేస్తాడో
ఏమో? నాకు స్కూలు ఎగ్జామ్స్
ఇప్పుడు లేదు తెలుసా.

సూర్యరాజ్ తన కిష్టమైన ఎనర్జీ ఫుడ్ తింటున్నాడు, ఓ ప్యాక్ పార్లే-జి. ఇతిహాసకథ ఏమిటంటే, జి-మాన్ ఆయ్యేముందు, సూర్యరాజ్, సూర్య కాంతిని ఓ సెకన్లో కొంతభాగంలో లీనం చేసుకుంటాడు. అందుచేతనేమో బహుశా ఓ సెకను పాటు చీకటి అవుతుంది. అందువల్లనే ఎవరూ ఈ పరివర్తనని చూడలేకపోవచ్చు.

దుష్టశక్తిని అరికట్టేవాడు.

జి-మాన్ ఓ అగ్నిగోళంలా పరివర్తన చెంది, దూసుకుపోతాడు

కె శక్తినిచ్చేది

ఈ రహస్య సైన్యం
ఆ టవర్ (బురుజు)
కింద 300 మైళ్ళలో
ఉంది.

నేను
కనబడకుండా
అక్కడికి ఎలా
చేరుకోను?

ఎర్ర దుస్తులో
ఉన్న మనోషి
పటబడకుండా ఎంతో
దూరం వెళ్ళలేదు.

రాత్రి వరకు
ఆగి తీరాలి

కీ శక్తినిచ్చేది

సూర్యాస్తమయం కాగానే...

కాంతి వేగంతో ప్రయాణం చేస్తూ,
జి-మ్యాన్ ఆ వ్యూహంలోనుండి
దూసుకు పోతాడు.

టెక్రోలీన్ సావరం (గుహ) బయట ఉన్న 24 అంగుళాల
మందపు ఉక్కు భద్రతా గోడవద్దకు జి-మ్యాన్ చేరుకుంటాడు.

కాస్త జి-శక్తిని
ప్రదర్శించాలి

KABOOM

కె శక్తినీచ్చేది

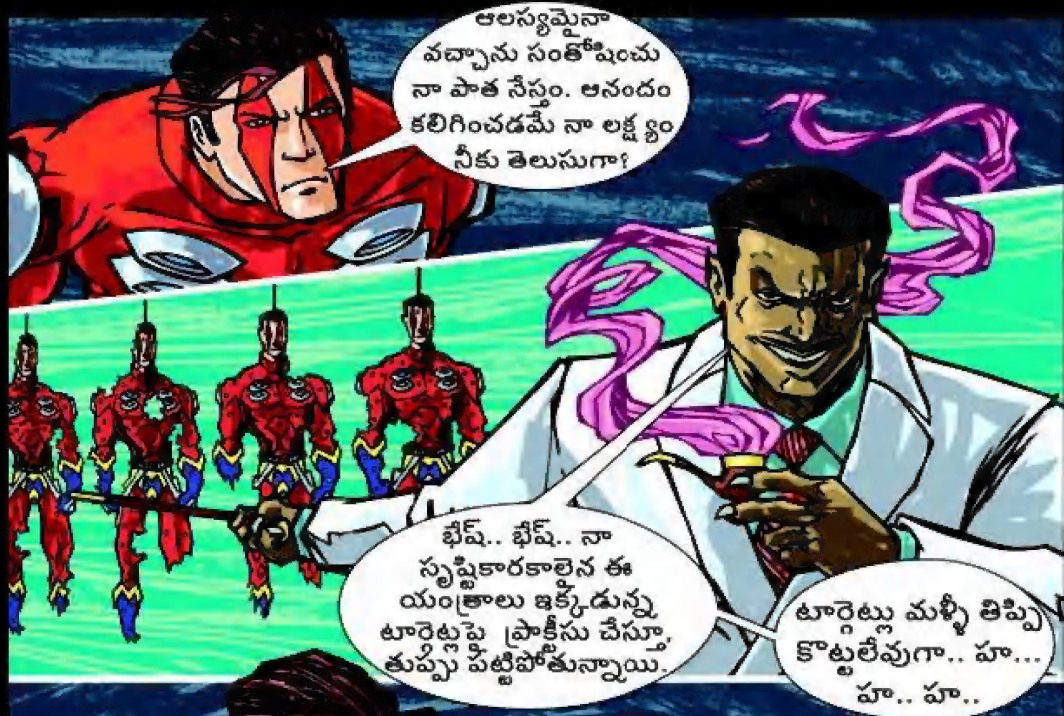

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

కి శక్తినిచ్చేది

కానీ, ఇవి.. నిన్ను ఇంత హుషారుగా ఉండేట్టు వదిలి పెట్టవు జి-మ్యాన్..

బ్రహ్మాండం.. కాకపోతే అవి ఇంకా యాక్టివేట్ చెయ్యబడలేదు..

వచ్చే సంచిక తరువాయి...

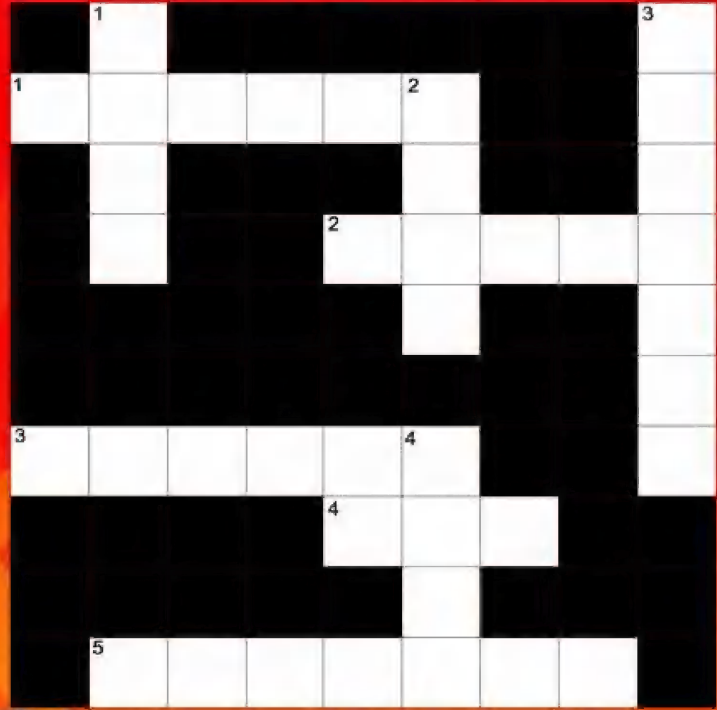
జి-మ్యాన్ ఈ ఆంధ్రాయిడ్లన్నిటితోనూ ఒంటరిగా పోరాడగలడా? సాహస భరితమైన ఆంధ్రోమేనియా -I భాగం 2 సంచికలో చదవండి..

1. గ్లగ్ల దాక్కున్న ప్థలం _____
 ఏ. డ్రెయిన్ పైప్ (మరుగు గొట్టం)
 బి. నీళ్ళ బ్యాంక్
 సి. స్కూలు బిల్డింగు
2. పిల్లల ఆలోచనలని దొంగిలించేందుకు, న్యూరాల్ దీన్ని వాడాడు _____
 ఏ. మైండ్ రెయిడర్
 బి. డ్రీమ్ మెషిన్ (కలల యంత్రం)
 సి. మైండ్ కంట్రోల్
3. జి-మ్యాన్, న్యూరాల్ తో ఇక్కడ యుద్ధం చేశాడు _____
 ఏ. మైండ్ స్పైస్
 బి. మైండ్ గెలాక్సీ
 సి. డైమెన్షన్ ఎక్స్
4. జి-మ్యాన్ గ్లగ్లాని _____ గా మార్చి ఓడిస్తాడు
 ఏ. ఆవిరి
 బి. నీరు
 సి. మంచు
5. న్యూరాల్ యంత్రం ఒక పాడుబడిన _____ లో ఉంటుంది
 ఏ. గుహలో
 బి. వేర్ హౌస్ (గోదాం)లో
 సి. స్కూలులో
6. గ్లగ్లా _____ యొక్క ప్రాబోప్లాజంతో సృష్టించబడ్డాడు
 ఏ. చెట్టు
 బి. వైరస్
 సి. పరగ్రహాలకి చెందిన

౯ - ౧ '౯ - ౧ '౯ - ౪ '౯ - ౯ '౯ - ౭ '౯ - ౭ : ౧౧౧౧౧౧౧౧

PARLE

CROSSWORD

Across

1. G-man's Power Supply
2. _____ Suryaraj
3. The Water Monster's real name
4. The alien being that guides G-man
5. The island on which Terrolene's Childotron is kept

Down

1. The Water Monster's hiding place
2. Terrolene's biggest enemy
3. The inventor of the Mind Raider
4. Suryaraj fought in the Indian _____

POWER SUPPLY FOR

Visit: www.parleproducts.com

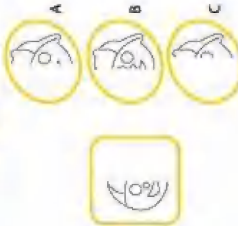

Fun Center

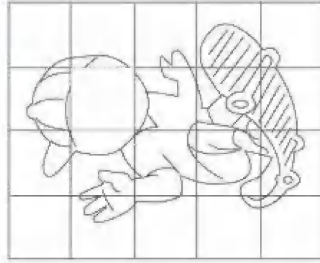
cream Biscuits

Which of the 3 drawings completes the picture?

Answer A

Which piece will complete the picture?

Answer B

Join the dots and complete the picture.

Visit us at www.parleproducts.com

02M 6997

తెలివిగల కోడలు!

రామనాథపురంలో సంపన్నుడైన ఒక వర్తకుడు ఉండేవాడు. అయినా నకు లేకలేక ఒక వుగ బిడ్డ పిట్టాడు. తన సింపిదలకు వారసీ డు పిట్టాడన్న అనందం కొద్దీ బిడ్డకు భాగ్యనాడు డని ఒర్ర పేట్టి పు రిసీపాపూ డు వర్తకుడు. అయితే, భాగ్యనాడు డు బాల్యంలో సిక్రపుంగా చదు మా కోకుండా అల్లరిచిల్లరగా తిరుగుతూ పుంద పుతిగా పేరిగి పేడ్పాడుంపూ డు. అతని పుట్టూ చేరే మిత్రులు ఎదుట పొగుడుతూ, వెనక పిరిహిసించేవారు.

ఈ పిరిస్థితి వర్తకుడికి ఎంత వేదన కలిగించింది. “పునల్ని భాగ్య వద్దాస్థింలో అడుకుంటాడనే ఆనాకు లేద,” అనేవాడు భార్యతో తరచూ. ఒకనాడు వర్తకుడు అలా అన్నప్పుడు, “మీరు అలా విచారపడడం తప్పు, వాడికెప్పుడయినా వ్యాపారమిట ను అప్పిగించి, వాణ్ణి దారిలో పేట్టే ప్రియ త్నం చేశారా?” అన్నది భార్య నిష్కారంగా. వర్తకుడికి అందులో నిజం ఉన్నట్లు తోచింది. ఆ రాత్రి భోజనం చేస్తూ ఉదగా కొడుకుతో, “భాగ్య, రేపటి నుంచి నువ్వు నాతో డు కాణానికి వచ్చి, వ్యాపారంలోని పుళ కువలు నేర్చుకో. అప్పిడే నా తదనందరం పున వర్తక వ్యాపారాలను స్వయంంగా చూపు కో గలమా” అన్నాడు.

పుత్ర నాడు ఉదయం భాగ్యనాడు డు తండ్రితో కలిసి దుకాణానికి వెళ్ళాడుగాని, అతడి ద స్థి వ్యాపారం ప్రి ద నిలబడలేదు. డు కాణంలో పినిచేసే వారితో, వెచ్చాలు కొనడానికి

వచ్చేవారితో పీచ్చాపాటీ పూట్లాడడంతోనే గడిపేశాడు. రెండో రోజు దుకాణానికి వచ్చాడుగాని, ఎవరితోనో కలిసి ఎక్కడికో వెళ్ళి, సాయం కాలానికి తిరిగివచ్చాడు. వ్యాపారంలో తల పునకలుగా ఉన్న వర్తకుడు దీన్ని గమనించ లేదు. పూడో రోజు, డు కాణానికి వచ్చిన భాగ్యనాడు డు కొంతాపిటికల్లా అక్కడి నుంచి వెళ్ళినవాడు అ తరవాత అటుకేసి తిరగలేదు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. వర్తకుడి భార్య, “పునవాడికి పేళ్ళేడు వచ్చింది. పుంచి పీల్లను

తెచ్చి వెళ్ళి చేసేస్తే, బాధ్యతలు గుర్తెరిగి నడుచు కోగలడవు కుంటావు,” అన్నది భర్తతో. వర్తకుడు ఆ మాటకు మొదట, “ఇలాంటి వుందవు తికి, ఎవరైతే పీల్చునిస్తాడు?” అని, ఆ తరవాత కొంత సేపు ఆలోచించి, “సరే, వెధవాయికి మరొక అవకాశం ఇచ్చి చూద్దాం. నువ్వు పీల్చున చూసుకోగా వాడికి ఒక పిర్ర పెడదాం,” అన్నాడు వర్తకుడు.

“ఏమిటా పిర్ర?” అని అడిగింది భార్య. “రేమిటాడి చేతికి పూర్తి రూపాయి లివ్వు ఒక రూపాయి పెట్టి ఏదైనా కొనుక్కుని తినమని చెప్పి. రెండో రూపాయిని నదిలోకి విసిరి వేయమని చెప్పి. మూడో రూపాయికి-వాడు తినడానికి, తాగడానికి, నాటి పేంచడానికి, పిశువు తినడానికి కొనుక్కురమ్మని చెప్పి,” అన్నాడు వర్తకుడు.

పుత్ర నాడు తల్లి, పూర్తి రూపాయి నాణాలు తన చేతిలో పెట్టి, చెప్పిన మాటలు విని భాగ్య నాడు ఆ ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ తరవాత అంగడి వీధికి వెళ్ళి ఒక రూపాయి పెట్టి పకోడీలు కొనుక్కుని తింటూ నదీ తీరం కేసి నడిచాడు. జేబు లోని ఒక నాణాన్ని తీసి, నదిలోకి విసిర బోలు నవాడు, అలాగే అగిపోయాడు. నదిలోకి రూపాయి నాణాన్ని విసిరడం పూర్ణత్యం కాదా అనిపించింది. పురి, అలా వేయ కపోతే తల్లి మాటను పాటించనట్లు అవుతుంది కదా? ఎట్లా తేల్చుకో లేక పక్కనే కనిపించిన ఎత్తలు న బండమిదికి వెళ్ళి చతికిలబడ్డాడు.

హఠాత్తుగా ఎవరో తన వెనక నిలబడినట్లు గ్రహించి తల తిప్పి చూశాడు. గుడిపి జారి కూతురు భాగీరథి చిన్నగా నవ్వుతూ కనిపించింది. “నదిలోకి అపూంతం రూకడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తున్నావా ఏం?” అని అడుగుతూ అడుటికి వచ్చింది భాగీరథి.

ఆమె తన విశ్రుతి హరి చెల్లెలను చొరవ కొద్దీ, “లేదు భాగీరథీ, ఈ నాణాన్ని నదిలోకి వేద్దావా? మద్యా? అని ఆలోచిస్తున్నాను,” అంటూ భాగ్యనాడు తన పిల్ల స్వీపు చెప్పాడు. అంతా ఓర్పుతో విన్న భాగీరథి గలగలా నవ్వుతూ, “నాణాన్ని నదిలోకి విసిరేవేయొద్దు. నిజానికి ఆ నాణాన్ని ఖర్చు పేట్టకుండా ఇంటికి తీసుకువచ్చి ఇవ్వాలన్నదే నీ అవ్వు ఉద్దేశం,” అన్నది.

“పురి, ఒక్క రూపాయి తో నాలుగు వస్త్రు మల్లీ ఎలా కొనడం?” అన్నాడు భాగ్యనాడు. భాగీరథి పుల్లీ గట్టిగా నవ్వుతూ, “భాగ్యా, వుందవు తిలా అలా బెంబేలు పిడిపావు న్నా వెండుకు? నీ అవ్వుగారే కొనుక్కురమ్మనది ఖర్చుజాపిండు. అందులో తినడానికి, తాగడానికి, నాటి పేంచడానికి, పిశువు తినడానికి అన్ని ఉన్నాయి కదా?” అన్నది.

“అనింగతి నాకు స్పృహించనే లేదు, భాగీరథీ,” అంటూ అతడు స్వీతి లేచాడు.

“నా వెంటరా, నీకో వుంచి ఖర్చాజా పిండు ను కొనిపెడతాను,” అన్నది భాగీరథి.

ఆ తరవాత అతడు ఖర్చాజా పిండు ను అమ్మ చేతికి ఇచ్చినప్పుడు ఆమె ఆనందంతో భర్త దగ్గరికి పరిగెత్తుకుపోయి, “చూశారా, వు నవాడు ఏం తెచ్చాడో? వాడు వుందవు తి కాదండీ. చాలా తెలివైనవాడు,” అన్నది.

“వాణ్ణి ఇలా పీల్చు మ్మ” అన్నాడు వర్తకుడు.

భాగ్యనాథుడు వచ్చి ఎదుట నిలబడ్డాడు. “ఈ ఖర్చాజా పిండు ను కొనే అలోచన నీకు స్వీయంగా వచ్చి మూడవు. ఎవరి సిలహా వు ద దీనిని కొన్నామా?” అని అడిగాడు తండ్రి.

భాగ్యనాథుడికి అబద్ధం చెప్పడం ఇష్టం లేదు. అందు వల్ల “హిరి చెల్లెలు భాగీరథి,” అన్నాడు నిజాన్ని తీగా.

“ఎవరూ, ప్తి జారిగారవ్వా యే కదా? తెలి వెళ్ళ పీల్చు. ఇంకా ఏ ఏ సిలహాలు ఇచ్చిందే వు టి?” అని అడిగాడు తండ్రి తలపింకిస్తూ.

“నాణాన్ని నదిలోకి మోరేమయ్యె డ్దని డేప్పింది. ఇదిగో రెండో రూపాయి,” అంటూ రూపాయి ని తీసి తండ్రి చేతిలో పెట్టి ఇంటిలోపలికి వెళ్ళాడు భాగ్యనాథుడు.

వర్తకుడు చిన్నగా నమ్మతూ భార్య కేసి చూస్తూ, “వు నవాడికి తగిన వపు మచొరికింది!” అన్నాడు.

“ఎవరూ, ఆ ప్తి జారిగారవ్వా యే నా?” అని అడిగింది భార్య.

“మరెవరు? ఆమె తెలివయిన అమ్మాయి. భాగ్యను జాగ్రత్తగా చూపుకో గలడు,” అన్నాడు వర్తకుడు.

ఆ తరవాత భార్య భర్త వెళ్ళి పూజారి దంపతులను చూసి, భాగీరథిని తవు ఇంటి కోడలు చేసి కోవాలన్న తవు కోరి

కను చెప్పారు. వాళ్ళు అందు కు సిమ్మతించారు. త్వరలోనే పేళ్ళి జరిగిపోయింది.

పేళ్ళయిన వు రు నాడు ఇంటి వద్దే ఉండి పోయిన భాగ్యనాథు ణ్ణి బలవంత పేట్టి అతని తండ్రితో పాటు ధు కాణానికి పింపింది భాగీరథి. భాగ్యనాథుడు దుకాణానికైతే వెళ్ళాడు గాని, అక్కడ కుదు రు గా కూర్చోలేక పొయ్యా డు. వాడి వాలకు చూసి వాణ్ణి ఇంటికి వెళ్ళు న్నాడు తండ్రి.

ఒక వారం గడిచింది. ఆచారం ప్రికారం భాగ్యనాథు డు భార్య తీసుకువెళ్ళి అత్తవారింట వదిలి వచ్చాడు. వు ర్నాటి నుంచి అతడు శ్రద్ధగా, తండ్రితో పాటు ధు కాణంలో కూర్చుని వ్యాపారం చేయ సాగాడు. అది తండ్రికి ఎంతో ఆనందం కలిగించింది. వు రొక వారం గడిచింది. తండ్రికి తనయు డి శక్తిసావు ర్నాటలను రు జామచేసి కో వాలనిపించింది. “రేపు పట్నానికి వెళ్ళి గ్రామంలో అమ్మమ్మానికి తగిన సిరు కులు కొను క్కునిరా. కావలసిన డబ్బు ఇస్తాను. వెంట నాకరు ను తీసుకెళ్ళి, కావాలంటే అక్కడే బని

స్తానపు కుంటూ స్తనపియ్యంలో ఒక పీల్లి అట్ట కేసి గెంతడంతో దీపం ఆరిపోయింది. సిత్రం యజ్ఞా ను రాలు దీపం పుట్టించడానికి కొంతసాగిన పట్టింది. ఆ తరవాత కొనసాగిన అటలలోనూ భాగ్యనాథు డిడిపాయా డు. ఎ ి ధ్య పు ధ్యలో పీల్లి వచ్చి దీపం కుందెను పడదోయడం, ఆ తరవాత ఆడ అటలో భాగ్యనాథు డిడి పాడు,

చేసి, నెమ్మదిగా ఎల్లుండే రా," అన్నాడు.

భాగ్యనాథు డు చాలా సంతోషించాడు. పు ర్నాథు ఉదయ పై ఒక నౌకరపు వెంటబెట్టు కుని గు ర్రబుండిలో ఉత్సాహంగా పిట్టానికి బయలు దేరాడు. వాళ్ళ పిట్టం చేరేసరికి పు ధ్యాపూపు లుంది. ఇద్దరూ సంత వేధికివెళ్ళి కామసిన మృతూ ధరలను విచారించి తెలు సు కున్నారు. రేమిపోద్దునే డబ్బులు చెల్లించి కొనుక్కోవచ్చున్న ఉద్దేశంతో, అప్పటికే సాయం కాలం కావడంతో, సిత్రం కోసం వెతికి, ఒక సిత్రంలో దిగారు. ఆ సిత్రం యజ్ఞా ని ఒక స్త్రీ.

ఆ స్త్రీ వారికి భోజనం వడ్డిస్తూ, అక్కడ జూదపూడేసివు పాయం ఉన్న సింగతిని ద్రిస్తా వించింది. ఆ పూటవినగానే భాగ్యనాథు డికి చదరంగం ఆడి, కొంత డబ్బు సేపాయిం వచ్చునే ఉత్సాహం కలిగింది. వెంటనే అటకు దిగాడు. మసకవెలుతురులో చదరంగం అట అరంభపు లుంది. తెలి రెండు అటలలోనూ తనే గెలవడంతో భాగ్యనాథు డికి పు తిచ్చించిన ఆత్మవిశ్వాసం కలిగింది. అయినా పూ డో అట ఓడిపాయా డు. నాలుగో అట తాను గెలు

సిత్రం యజ్ఞా ను రాలు గెలుపొందడం జరు గు తూ వచ్చింది. సిత్రం యజ్ఞా ను రాలు సేగ్గచేయడం వల్లే అ పీల్లి సపియ్యానికి వచ్చి దీపం కుందెను పడదోయి, న్నదన్న విషయం భాగ్యనాథు డు గ్రహించలేక పాయా డు. తన దగ్గర న్న డబ్బంతా పాగొట్టుకునేంత వరకు ఆడాడు. అంతటితో ఆగక ఇంకా ఆడి, ఆమెకు బాకీ పడ్డాడు.

పు ర్నాథు తెల్లవారాక, సిత్రం యజ్ఞా ను రాలు బాకీ పడిన సొమ్మును తీసుకురావడానికి నౌకరపు గ్రాపూనికి పంపివు నీ, వాడు డబ్బుతో తిరిగి వచ్చేంతవరకు భాగ్యనాథు డి తోటపిన్నలు, వంటపిన్నలు చేయడంలో తనకు సాయపడవు నీ మిఠపూ లుంచించింది.

సరుకులు కొనడానికి వెళ్ళిన కొడుకు రాక పాయే సరికి భాగ్యనాథు డి తల్లిదండ్రులు దిగులు పడసాగారు. పూ డో రోజు సాయం కాలం నౌకరు వచ్చి జరిగింది చెప్పాడు.

అంతలో తల్లిగారింటి నుంచి తిరిగి వచ్చిన భాగీరథి, జరిగిన సింగతి తెలు సు కుని, తను వెళ్ళి భర్తను తీసుకువస్తానని అత్తామమలకు

నచ్చ జెప్పి, వు గవేషిం ధరించి, నౌకరు ను వెంట బెట్టుకుని పట్నానికి బయలుదేరింది.

పిట్నం చేరగానే, నౌకరు ను బండితో సిహా దూరంగా ఉండమని చెప్పి, తను మాత్రం సిత్రం వద్దకు వెళ్ళింది. సిత్రం య జహా ను రాలి చేతిలో తన య జహా ని ఎలా వ్రాసి పొయిందీ, మా టిమా టికి దీపిమికుందెను పిడదోసిన పిల్లి సింగతీ, నౌకరు భాగీరథికి వివరంగా చెప్పడంతో, ఆమె య స్మిల్లో ఒక ఎలుకను దాచుకుని మరీ వెళ్ళింది. సిత్రంలో ఒక గదిని తీసి కుంది. జూదం ఆడడంలో తనకు ఆసక్తి ఉన్నట్టు న్ని చన ప్రాయంగా సిత్రం యజమానురాలికి చెప్పింది.

రాత్రి భోజనాలయ్యాక ఆట ఆరంభమయింది. వచ్చిన వ్యక్తి చాలా తెలిగల ఘటం అని సిత్రం య జహా ను రాలు ఇట్టే గ్రహించింది. ఆమె పిల్లి కోసం స్నేహ చేస్తున్న సమయం చూసి, భాగీరథి తన య స్మిల్లో ఉన్న ఎలుక ను వెలుపలికి వదిలి పెట్టింది. పిల్లి ఎలుక వెంట పరిగెత్తింది. సిత్రం య జహా ను రాలు ఆటలో ఓడిపోయింది. వెళ్ళిన పిల్లి ఆ తరువాత తిరిగి రాకపోవడంతో, పిల్లి సాయం లేదు గనక, ఆ తరువాత ఆడిన ప్రతి ఆటలోనూ సిత్రం య జహా ను రాలు ఓడిపోయింది. తన భర్త ఓడి పోయిన డబ్బుకు రెండింతలు భాగీరథి రాబట్టు కున్నది.

వు ర్ర నాడు తెల్లవారగానే భాగీ రథి అక్కడి నుంచి నౌకరు వద్దకు వచ్చి, భర్త సిత్రం య జహా ను రాలికి బాకీ పెడ్డ డబ్బు లిచ్చి, భర్తను విడిపించు కుని రమ్మని చెప్పింది.

చందమామ

సిత్రం య జహా ను రాలు డబ్బు మిక్చుకుని భాగ్యనాథుణ్ణి వాడి వెంట పంపింది.

భాగ్యనాథు డు గుర్రబృందంలో కూర్చున్న తన భార్య భాగీరథిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. అతన్ని విడిపించు కోదానికి తాము ఎలాంటి పిథకం వేసిందీ నౌకరు వివరించాడు. అది విని సంతోషించిన భాగ్యనాథు డు నౌకరు నూ, భార్యనూ వెంట బెట్టుకుని వెళ్ళి సంతలో కావలసిన వస్తువులు కొనుక్కుని గ్రామానికి తిరుగు ప్రయాణమయ్యాడు.

వారిని చూసిన వర్తకుడూ, ఆయన భార్య పరమానందం చెందారు. జరిగినదంతా భాగీ రథి అత్తమామలకు వివరించింది. అంతా విన్న వర్తకుడూ, అతని భార్య, “భాగ్యనాథు డు అసిలు చూడడు. అయితే, తెలివిగల చూ కోడలి చేతుల్లో చూ సింపిదా, చూ బిడ్డ భవిష్యత్తు సుర్రతంగా ఉండగలదని చూ త్రం రూ డిగా చెప్పిగలం,” అన్నారై ఒక్కసారిగా.

ధ్రువీకరణ పత్రం

ఫిహిట్లంక అనే జమ్మి లో చాలా గ్రామాలు ఉండేవి. జమ్మి ఉండూరు భజరంగరాయుడు ధృత్ స్వయంగా ఆయా వ్యక్తుల వ్యవహారజ్ఞానం, నిజాయితీల గురించి తగ్గిన వాకబు చేసి గ్రామాధికారులుగా నియమిస్తుండేవాడు. ఐనా, అలాంటి వారిలో కొందరు లంచగొండ్లుగా తయారయ్యారనే వార్తలు, ఆయనకు అందుతుండేవి.

ఒకసారి, పొటుమెరక గ్రామాధికారి పిరవన్నదాస్ని మునిగి రిన లంచగొండి అంటూ, దివాణోద్యోగిల ద్వారా ఆయనకు తెలిసింది. ఆయన వెంటనే దివానును పిలిచి, సింగతి చెప్పి, “అలంచగొండి సింగతేమిటో పురేచూడండి,” అన్నాడు.

వారు తిరక్కుండనే దివాను, పిరవన్నదాస్ని మునిగింటి తగ్గదాల్చా, గొడవలూ లేకుండా ప్రశాంతంగా మూడే తుమ్మలపిల్లి అనే గ్రామానికి బదిలీచేశాడు. అలాంటి చోట లంచాలు తీసి కునేందుకు ఏమూ త్రం అవకాశం మూడదని, దివాను ఉద్దేశం.

తుమ్మలపిల్లికి గ్రామాధికారిగా వచ్చిన పరవస్తుదాసుకు నెలగడుస్తున్నా, గ్రామంలో ఎవరూ తగ్గదాల్చు పిడి తన తీర్పుకు రాకపోవడం చాలా బాధ కలిగించింది.

ఒక రోజు ఆయన కిటికీ దగ్గర నెలబడి వీధిలోకి చూస్తుండగా, ఇద్దరు నడివయస్సు వాళ్ళు పేదగా వాడించు కుంటూ వీధి వెంట పోవడం కంటబడింది. వెంటనే పిరవన్నదాస్ని వాళ్ళను కేకవేసి పిలిచాడు. వాళ్ళాయనను సిగ్గుపించి, “అయ్యా, మేం ముత్రం లం! ఈ ఏడు మున్నులకు ఎక్కువ ధర పిలు కుతుందా, పేసిలకా, అని వాడించు కుంటున్నాం,” అన్నారు.

“వుహిబాగు! చెరొకపది రూపాయలవ్వండి. మీరు ప్రాణమిత్రులని ధ్రువీకరిస్తూ పత్రం ఇస్తాను,” అన్నాడు పిరవన్నదాస్ని.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కేంది కథను చదవండి:

విజయ్ మితం జపీంద్రా తన కోశాగారానికి కొత్త కాపిలా దార ను నియమించాలన్న కున్నాడు. ఆ ఉద్యోగం కొన వచ్చిన వారిలో శేఖర్ ను, వసంతు ను అనే ఇద్దరు యువకులను దివ్యాను ఎంపిక చేసి పెంపొందించాడు. జపీంద్రా శేఖర్ ను పరీక్షించి ఆ రాత్రి కోశాగారాన్ని కాపిలా కాయ నున్నాడు. తెల్లవారాక అతన్ని పిలిచి తన భవనం వెనక ఉన్న తోటలో పనిచేయమన్నాడు. శేఖర్ ను చాలా హింసించాడు గాని పనిచేయడం జపీంద్రా గమనించాడు.

పురుషుని రాత్రి కోశాగారానికి కాపిలా కాయ వలసేంది వసంతు డి వంతు. తెల్లవారాక అతనికి కూడా తోటపని మితమాయించారు జపీంద్రా. అతడు ఎలా పనిచేస్తున్నాడో చూద్దామని వెళ్ళిన జపీంద్రాకు, ముందుడు అడవు రచి నిద్రపోవడం కనిపించింది.

ఆ రోజు సాయంత్రం వసంతు డు కోశాగార కాపిలాదార గా నియమించబడ్డాడు. జపీంద్రా నిర్ణయానికి అయిన భార్య ఆశ్చర్యపోయి వసంతు డు నియమించిన కారణం అడిగింది.

♦ జపీంద్రా ఇచ్చిన సమాధానం ఏమై ఉంటుంది?

♦ జపీంద్రా ఏ ప్రమాణం ప్రాతిపదికగా వసంతు డు కాపిలాదార గా నియమించాడు ?

100-150 పూటలతో కథకు పురిగింపాసి, చక్కసపు పేజీ పూకు పెంపింది. కవిత పూడ 'కథల పోటీ' కి అని రాయండి. గింది కూపనను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: ఏప్రిల్ 30, 2005

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిత్రుని తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరునామా _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

అపాత్రదానం

మగధరాజ్యం ఉచ్చస్థితిలో మళ్ళీ కాలంలో బోధిసిత్వపు ఒకప్పుడు ఆ రాజు వద్దకోశాధికారిగా మూడేవాడు. ఆయనకు ఎనభైకోట్ల వరహాల సొంత అస్తిమూడేది.

కాశీరాజ్యంలో శ్రీవత్స అనే పురోహిత ధనవంతుడుండేవాడు. ఆయనా ఎనభైకోట్ల వరహాలకు పేర్బడిన అస్తిపిరుదు. కోటిశ్వరులైన బోధిసిత్వపు, శ్రీవత్స ప్రాణమిచ్చులు.

కాలం కలిసేరాక, వ్యాపారుల విపరీతంగా నష్టపాడుతుంటే శ్రీవత్స పేదవాడైపోయాడు. ఆ పరిస్థితుల్లో అతడికి తన మిత్రుడైన బోధిసిత్వపు గుర్తుకు వచ్చాడు. శ్రీవత్స తన భార్యతో కాలినడకన బయలుదేరి పురోహిత రాజ్యం చేరి, బోధిసిత్వపుణ్ణి చూడ బోయాడు.

బోధిసత్వుడు ఆయనకు ఎదురు వెళ్ళి ఎంతో ఆప్యాయంగా కుశల ప్రశ్నలు అడిగాడు.

శ్రీవత్స పేదగా నిట్టూర్చుస్తూ, “బోధిసత్వా! నా దశ మారి పోయింది. బికారిని పోయాను. ఇటు పంటిస్థితిలో నాకు సిహాయ

పడగలవాడివి నీమజ్జుడివే అని నమ్మి ఇలా వచ్చాను,” అన్నాడు.

“శ్రీవత్సా, విచారించకు. క్షేపిస్తున్న లోరావలసిన చోట్లకే వచ్చావా” అని బోధిసిత్వపు తన దగ్గర మళ్ళీ ధనంలో సిగం నలభైకోట్ల వరహాలు మిత్రుడికివ్వడమే కాక, దానితో పాటు తన పరివారంలోని సిగం మందిని అతడి పిరం చేశాడు.

కొంతకాలం గడిచింది. రాజ్యంలో చెలరేగిన అరాజకం, అల్లర్లల కారణంగా బోధిసిత్వపు ఉద్యోగులతోపాటు ధనాన్ని కూడా పోగొట్టుకుని, దారిద్ర్యబాధకు గురయ్యాడు. ఆయనకు ఈ స్థితిలో తనకు సొంత పడగల వాడు మిత్రుడైన శ్రీవత్స తప్ప మరెవరూ లేరన్న నమ్మకం కలిగింది. వెంటనే బోధిసత్వుడు భార్యతో సంగతి చెప్పి, ఆమెతో సహా కాశీరాజ్యానికి బయలుదేరాడు.

ఆయన నగర సిరిహిద్దులు చేరుతూనే భార్యను ఒక చెట్టు నీడలో విశ్రాంతి తీసుకుంటూ మూడుమనిషెప్పి, “తప్పేమీ ఆదుర్దా

పిడకు. ప్రాణమిత్రుడైన శ్రీవత్సకు సంగతి చెప్పి, నీ కోసం బండినీ, పరివారకులనూ పంపుతాను,” అని నగరంలోకి వెళ్ళాడు.

బోధిసత్తువు, శ్రీవత్స మఠాడే భవన ద్వారం కాపిలావాడితో తాను ఎవరైనదీ చెప్పి, ఆ సింగతి య జపానికి చెప్పివున్నాడు.

కాపిలావాడు లోపలికి పోయి తిరిగి వచ్చి, బోధిసత్తువణ్ణి తన య జపాని రమ్మనవుని చెప్పినట్లు తెలియపరిచాడు. శ్రీవత్స, బోధిసత్తువణ్ణి ఎగాదిగా చూసి, “ఏం ఏని మీద వచ్చామో” అని అడిగాడు.

“మీ దర్శనం కోసం...” అంటూ బోధిసత్తువు తలదించు కున్నాడు.

“బని ఎక్కడచేశామో” అన్నాడు శ్రీవత్స.

“ఇంకా బని కుదర్చకోలేదు. నా భార్యన పోలివేర దగ్గర వదిలి, ఇలా వచ్చాను,” అన్నాడు బోధిసత్తువు.

“నా ఇంట బస దొరకదు! చాచాడు గింజలు ఇస్తాం, పట్టుకుపోయి గంజి కావు కుతాగ్ర,” అన్నాడు శ్రీవత్స కఠినంగా.

ఆ పురుషుడు ఒకానొకాడు దోపేడు గింజలు తెచ్చి బోధిసత్తువడి ఒడిలో పొజుకు. బోధిసత్తువు తన భార్య మళ్ళీ చోటు కు వెళ్ళాడు. “మీ ప్రాణాన్ని హితుడు ఏమిచ్చాడు?” అని భార్య అడిగింది.

“మిత్రుడు శ్రీవత్స చాచాడు గింజలతో వున్న వెడ వదులుకున్నాడు,” అన్నాడు బోధిసత్తువు నిర్వికారంగా.

“అవెందుకు పుచ్చుకున్నారండీ? మనం అతడికిచ్చిన నలభైకోట్ల వరహాలకు ఇది ప్రితిఫలమా? ఇలాంటి క తప్పుడి వుంఖం చూడటమే, పాపం!” అన్నది భార్య కోపంగా.

కళ్ళ నీళ్ళు పట్టుకున్న భార్యను ఓదార్చుతూ బోధిసత్తువుడు, “ఏది ఏమైనప్పటికీ,

ఒకసారి విశ్రాంతి వారిపై ధ్వని విర్రోధభావం ఏర్పడకూడదు. అందుకొసవే, ఈ గింజలు పిచ్చుకున్నానన, అన్నాడు.

భార్య భర్తలు ఇలా పూటాడుతూ కుంటూ మూడగానేలవకుడెకడు ఆ దారి నే వచ్చాడు. వాడు లోగడ బోధినిత్వపు శ్రీవత్సకు పించి ఇచ్చిన పరివారులోనివాడు. వాడు తనపై ర్వమియ జపానినిగ రించి, కాళ్ళ పేర్లుడి “అయ్యో, ఇలా వచ్చారే?” అని అడిగాడు.

బోధినిత్వపు వాడికి జరిగినదంతా చెప్పాడు. గుంకుడు బోధినిత్వపు, ఆయన భార్య కూడా తన ఇంటికి తీసి కుప్పాయి, భోజనం పేట్టి, ఉండేందుకు ఒక గది ఇచ్చాడు. వాడు ఆ తరవాత ఈ సింగతి తనతోడువకు లందరికీ చెప్పాడు.

క్రమంగా కోటిశ్వరుడైన శ్రీవత్స విశ్రాంతి సింగతి కాశిరాజుకు తెలిసింది. ఆయన బోధినిత్వపు పిలిపించి, “నీమాతృత్వకు నలభైకోట్ల వరహాలు ఇచ్చిన సింగతి నిజమేనా?” అని అడిగాడు.

బోధినిత్వపు రాజుకు అంతా వివరించాడు. రాజు శ్రీవత్సకు కబుర్లు చేసి, అతడికి

బోధినిత్వపు చూపిస్తూ, “ఈయన నుంచి నువ్వు లోగడ ధన సిహాయం పొందిన పూట నిజమేనా?” అని ప్రశ్నించాడు.

“నిజమే, వుహరాజా!” అన్నాడు శ్రీవత్స బిక్కుచచ్చిపోతూ.

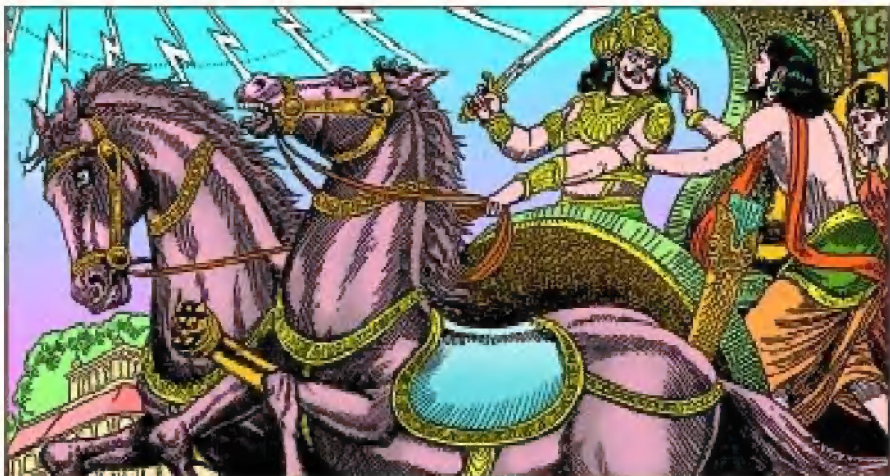
“అయితే, ఆ సిహాయానికి బదులు నీ విశ్రాంతికి ఎలాంటి అదరణ చూపావా?” అన్నాడు రాజు. శ్రీవత్స నీగ్గితే, అవమానంతో తల వంచుకున్నాడు.

రాజు, తన వుంతులతో నింపితింది, శ్రీవత్స ఆస్తీ అంతా బోధినిత్వపుడి పిరం చేస్తున్నట్లు తీర్పు ఇచ్చాడు. బోధినిత్వపు రాజుతో, “వుహరాజా, ఇతరుల సోత్తునాకు పై చికిష్టలు కూడా వద్దు. నేను ఇచ్చినది నాకు తిరిగి ఇస్తా, అంతే చాలు!” అన్నాడు.

రాజు ఆ ప్రకారమే బోధినిత్వపుడి నలభై కోట్ల వరహాలు శ్రీవత్స చేత ఇప్పించి, బోధినిత్వపుడితో, “అపాత్ర దానం కూడనిపిని!” అన్నాడు.

ఈ విధంగా బోధినిత్వపు తిరిగి ఐశ్వర్య వంతుడై, దానధర్మాలు చేస్తూ చాలాకాలం సుఖంగా జీవించాడు.

విష్ణు కథ

కృత, త్రేతా యుగాల తర్వాత ద్వాపర యుగంలో రాష్ట్రాలు విపరీతంగా వున్న పులిసిట్టే, భూమికి బర్ర మయ్యారు. భూదేవి విష్ణుమతోవు రపేట్టింది.

విష్ణుమా 'దేవీ! కష్టవతారం ఎత్తి, నీ ఆర్తి తొలగిస్తాను!' అని అభయ వుచ్చాడు.

ఆదికాలం నుంచీ విష్ణుమకు ప్రియల శత్రువైన కాలనేమి రాక్షసుడు కంసుడుగా పిట్టే, వున్న రానగరాన్ని పాలించే ఉగ్రుని ది కువూర్త దనిపించు కున్నాడు.

దేవాని రయ్య ధ్వంలో, దానవ నాయకుడై విష్ణుమతో భీకరంగా పోరాడిన విప్రిచిత్తి, మగధ రాజ్యాన్నేలే జరాసంధుడైవుట్టి, రాజులను తెచ్చి భయమిడి బలు లిచ్చి అతి శ్రద్ధగా దీతో అర్చిస్తున్నాడు. కంసుడు జరాసంధుడి అల్లుడు.

ఉగ్రుని ది తప్పుడి కువూర్త దేవకికి, యుధు పంశ రాజ్యం వన్న దేవకితో వివాహం జరిగింది. కంసుడు వారిని రథం పుచ్చు తీసి కు పొత్తుండగా, ఆకాశవాణి - దేవకి ఎనిమిదో సంతానంవల్ల కంసుడు చంపబడతాడు - అని పిలికింది.

కంసుడు దేవకిని చంపకుండా వన్న దేవుడు అడ్డుపడి, అమె ప్రిసివించే బిడ్డల్ని అప్పిగిస్తానని కంసుడికి ఇచ్చిన వూట తప్పి కుండా, ఆరు గుర్ని అప్పిగించాడు.

దేవకి ఏడవ గర్భాన విష్ణుమాంతో ఆదేశ పుడు పిడ్డాడు. ఆ పేండాన్ని గోకులంలో ఉన్న వసుదేవుడి మరొక భార్యయైన రోహిణి గర్భాన చేర్చి, పీపుట నందగోమతి భార్య యశోదకు కూతురుగా పిట్టేవుని యోగ వూయా దేవని విష్ణుమా ఆదేశించాడు.

దేవకి ఏడవగర్భం ప్రసివం రాకుండా అణగారిపోయింది. తర్వాత దేవకి ఎనిమిదో సారి గర్భం ధరించిన వెంటనే, దేవకి వసి దే మత్తు కంస్సి థు కారాగారంలో పట్టాడు .

అది శ్రావణ వూ సిం. క స్టిపిం. అష్టిమి ప్రవేశించింది. చంద్రు థు రోహిణీ న త్రంతో ఉన్నాడు . నడి రాత్రి. కావలి భట్టు లకు చామా నిద్ర వుం చు కొచ్చింది. దేవకి ప్రసివించింది. విష్ణువు కృష్ణుడుగా అవతరించాడు. చెరసాల తలు మిల్లు తెల్ల చు కున్నాయి .

విష్ణుమాదేశంతో వసి దేమత్తు బిడ్డడిని య వు నానదిని దాటించి, అదే సివు యం లో గోకులంలో అందర్నీ వూ య నిద్ర ఆవహించగా, ఆ నిద్రలోనే ఆడపిల్లను ప్రసివించిన య శోద పిక్కలో పిల్లవాణ్ణి ఉంచి, ప్రాణం లేనట్లున్న పిల్లను సింగ్రహించు కొని తిరిగి వెళ్ళాడు.

చెరసాల చేరగానే దిక్కులు పీక్కుటిల్లే లాగ ఆ శిశు మూత్రాపు వు ని గగ్గోలు చేసింది.

కంస్సి థు శిశు మత్తు వధ్యశిల పేక్కుట్టి చంపబోగా పైకెగిసి, పకపక నవ్వుతూ, “ఓరి, కంసా! నిన్ను చరాబాడు “వుంగా ఉన్నా డులే!” అని చెప్పతూ, దుర్గాదేవిగా కనిపించి అంతర్ధానమైంది.

కంస్సి థు భయంతో, ఆగ్రహంతో దేవకీ వసి దేమా ఎదుట వారి ఆర్త గ్ర రి బిడ్డల్ని తెగటార్చాడు .

గోకులంలో క స్టి థు మిట్టినందు కు క స్టా ప్టిమి , గోకులాష్టిమి గా వేరు కలు జరిగింాయి . అంతకుప్పుండే క స్టి డికి అన్నగా రోహిణికి బలరావు థు మిట్టాడు .

నారదు థు కంస్సి డి దగ్గరికి వచ్చి, “కంసా! ను మ్మాఉగ్రును డికువూ థు డివి కామాకాల నేమి వి! నిన్ను చంపాలని మిట్టిన ఆ విష్ణుమా ఎక్కడో ఉన్నాడని వింటివి గదా? నీ పిల్లు మీ కోసం రాస్సిలు ఎదురు చూస్సిన్నార!” అని హేచ్చరించి వెళ్ళాడు.

ఉగ్రును డితో వివాహమై విరహంతో ఉన్న ఉగ్రును డి రాణివద్దకు ఒక రాస్సి థు ఉగ్రసేనుడి రూపంతో వెళ్ళినప్పుడు, కాల నేమి ఆమె గర్భం ప్రవేశించి కంస్సి థు గా మిట్టాడు .

కంస్సి థు ఉగ్రును డిని కారాగారంలో వేర్పంచి సీంహాసనం ఆక్రమించాడు .

పిసీవాళ్ళను చంపివు ని పై తన రక్కసీని పింపాడు . ఊరూ రా పిసీపాపిల్ని చంపితూ , వూ నుకాంతరూ పింతో వెళ్ళి పాలీయవచ్చిన దాని ప్రాణాలు వెల్పి చంపాడు క స్టి థు .

స్థితిగాలిలా ఆకాశానికి ఎత్తుకుపోయిన తావర్తదినీ, బండిగా విర్రచుకుపిడాలని చూసిన శకటాస్థిర దినీ చిన్నారి కష్టిపుచంపాడు.

యశోద కష్టిణ్ణితన కన్నపుద్దుల పిట్టిగా అల్లార వుద్దుగా చూసి కొని వురిసి పాతూన్నది.

బాలకృష్ణుడు అల్లరివాడై చిలిపి పనులతో ఇంటింట వెన్నలు దొంగిలించాడు. అనేక అద్భుత లీలలు చేశాడు. కష్టి లీలలతో గోకులం ఆనంద తరంగాల తేలింది.

యశోద కష్టిణ్ణిరోలు కు కట్టితే, ఈడ్చుకు వెళ్ళి రెండు మహావృక్షాల నడుమ నుంచి లాగాడు. వాల్చు కూకటి వ్రేళ్ళతో కూలి గంధర్వులు శాపివిప్పు క్రి పొందారు.

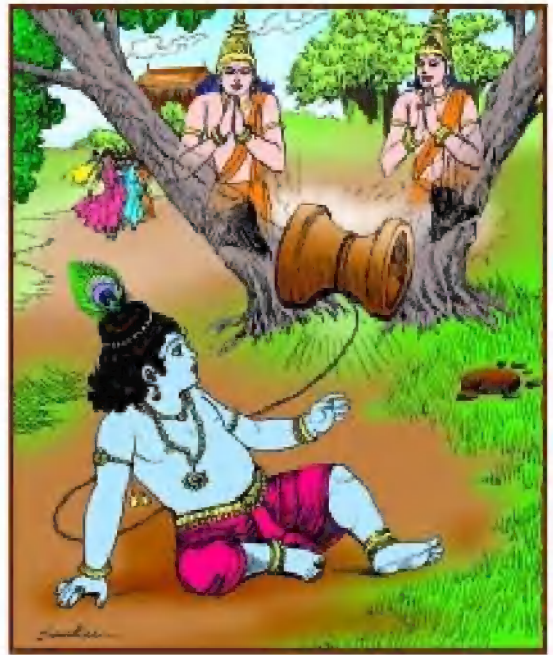
పున్న తిన్నాడని నోర చూపివునగా ఆమాధన ర్యాగం విషితో పురు నగనానికిరప్పించాడు. చంపాలని పిన్నిన పిన్నాగాలన్నిటినీ బాలయ్య పురులు చిత్తు చేశారు.

కాళియ పుహసర్పం పిడగల మీద తాండవం చేసి వుర్దించాడు.

గోకులంలోని వారంతా బంధావనానికి వలసిపోయినప్పటికీ, గోవర్ధన పర్వతాన్ని పై జించినందుకు దేవేంద్రుడు అలిగి పీడు గుల జడివాన కురిపించగా, వ్రేలితో గోవర్ధన గిరిని ఎత్తి గిత్త గ్ర పిట్టి గోమఠానా, గోవిజనాన్నీ కాపాడి ఇంద్రుడి గర్వభంగం చేశాడు.

వేణుగోపాలుడై అలమందలను కాచాడు. పురళీ గానంతో గోమఠ్నీ, గోపికల్నీ, బంధావనాన్నీ పిరవళింపిజేశాడు.

పూర్వ రూపాలతో వచ్చిన అనేక పుండి రాస్థిల్ని హితవూర్చాడు. బలరావుడు కొందరి పుదవుట్టించాడు.

కష్టి బలరావుల్ని చంపడానికి కుస్థిపురుషుడు రాగం విషితో పురు నగనానికిరప్పించాడు. చంపాలని పిన్నిన పిన్నాగాలన్నిటినీ బాలయ్య పురులు చిత్తు చేశారు.

కృష్ణుడు కంసుణ్ణి గద్దె నుంచి జుట్టుపట్టి ఈడ్చి పుష్టిపూతంతో చంపాడు.

దేవకీ వసుదేవుల్ని, ఉగ్రసేనుణ్ణి సంకెళ్ళ నుండి విడిపించి ఉగ్రుని దినీ సింహాన నంపేనిలిపాడు.

కష్టి బలరావులు యువకులై పురుష వంశ నాయకులయ్యారు.

తన కూపూర్తైతన అస్తీ, ప్రాసీలను విధవలుగా చేసినందుకు జరాసింధుడు కష్టి దిసై పగబట్టాడు. ఇరవైమూడు అక్రొహణుల సేన్యంతో పురురను పుట్టించాడు.

కష్టిపురుషుడు జరాసింధుడిని ఓడించి ప్రాణాలతో విడిచి తరవి కొట్టాడు.

య వనమ్మే పుల్లలకు రాజ్యేన కాలయ వన రాస్తి దిని జరాసింధు థ క ష్టి డి ప్పి దకు ఉసీగొల్పాథు .

క ష్టి థ కాలయ వన డికి దొరక్కుండా పిర్ర గెత్తివు చికుంధు థ నిద్రిస్తొన్న గృహిలో జొరబడి దాక్కున్నాథు .

పు చికుంధు థ ఇన్వకుల నాటి పూంధాతకుపూరుడైనగొప్ప రాజు. యుద్ధాల్లో దేవతలకు గొప్ప సిహాయం చేశాథు . దేవతలు వరు కోరుకోమనగా మోక్షాన్ని కోరాడు. ద్వాపరయుగంలో క ష్టి డి దర్శనం అనంతరం సిద్ధిస్తుందని దేవతలు చెప్పగా అంత వరకు నిద్రుథు , నిద్రాభంగం చేసినూరు తన పూడగానే భస్మం కావలెనని కోర్రు కున్నాథు .

కాలయ వన థ పు చికుంధు ణ్ణి క ష్టి దన కౌని తన్నాథు . నిద్రాభంగమై పు చి

కుంధు థ తీర్ంగా పూసిరికి కాలయ వన థ పూడిద అయ్యాథు .

క ష్టి థ పు చికుంధు డికి దర్శన పుచ్చి, బదరికాశ్రమం చేర్చుకొని తపిస్తొ చేశాక మోక్షం సిద్ధిస్తుందని చెప్పాడు.

జయ , విజయ లు వారి పూడో జన్మగా క ష్టి ని శత్రు ముగా శిశు పాలు థు , దంత వక్త్రు థ గా పిట్టాథు .

చేదిదేశానికి రాజ్యేన దన పూ ష్టి డికి కుపూరు థ గా శిశు పాలు థు నాలుగు చేతులతో, పూ థ కన్నులతో పిట్టాథు . ఎవరె ఎత్తుకు న్నప్పడు మూడో కన్ను, రెండు చేతులు మాయమవుతాయో అతని చేతనే చంపబడతాడని అకాశవాణి చెప్పింది. శిశు పాలు డి తల్లి సొత్వతి వచ్చిన వారందరికీ పీల్లవాణ్ణి ఎత్తుకొవుని ఇస్తాందేది. క ష్టి బలరావు లకు

సాత్వతి అత్త అమత్రుంది. తన పీల్లవాణ్ణి వారికీ ఇచ్చింది. కష్టిపు ఎత్తుకోగానే పీల్లవాడు సాధారణ రూపియ్యపు.

శిశు పాలు దిని సూర్య తీర్థాల వరకు విడిచి పిచ్చువు ని సాత్వతి అర్ధించింది. కష్టిపు అలాగేనని ఆమెకు మాట ఇచ్చాడు.

శిశు పాలు పు రాజ్యజరాసింధు డిత్ చేరి అత్యవారాలూ, అపరాధాలూ చేస్తూ వచ్చాడు. అతడికి తమ్ముడు దంతవక్త్రుడు తోడైనాడు.

జరాసింధు పు వూటివూటికీ వు పు రా నగ రంపేదాడి చేస్తూంటే కష్టిపు పిలు వూర్లు ఓడించి, తరిపు కొట్టి, పు రూర్లు లెగు రాజు లెందర్నో కడతేర్చాడు.

కష్టిపు సెప్పు ద్రుణ్ణి చోట అడిగి సముద్ర మధ్యలో విశ్వకర్మచేత సురక్షితమైన ద్వారకానగరాన్ని వైభవపతంగా నిర్మింపజేసి తనవారినందరినీ ద్వారకకు తరలించాడు.

జరాసింధు పు చివరిసారిగా శిశు పాలు పు, దంతవక్త్రుడు, పాండకుడు, సాక్షుడు మొదలైన తన అనుయాయు లెగు రాజులందరినీ కూడగట్టుకొని వు పు రపు పుట్టడించాడు.

అంతకుప్పుందే యాదవత్నీ, వు పు రా ప్రిజనూ, ద్వారకకు పింపించిన కష్టి బల రావులు ప్రివర్ణగిరికి చేరు కొని శిఖరాగ్రాన్ని అధిరోపించారు.

జరాసింధు పు ప్రివర్ణగిరి పుట్టరా వుంటన పట్టి గిరిని కాలాచు. కష్టి బల రావులు ఆకాశ వూర్గాన ద్వారకకు పురో తంగా చేరు కున్నారు.

జరాసింధు పు, శిశు పాలు పు కష్టి బల రాములు దగ్గమై ఉంటారని పొంగిపోతూ

వెక్తుంటే, ద్వారక నుండి కృష్ణుడు పూరించిన శంఖధ్వని విని తెల్లప్పు ఖాలతో ఒకర్నొకరు పూసి కున్నారు.

శిశు పాలు పు అక్కని కొద్దీ వు పు రా నగ రాన్ని నిప్పిపేట్టి కాలాచు.

జరాసింధు పు నౌకల మీద ద్వారకను పుట్టడించాలని సేన్యాలను పంపాడు. పేత్ర పానలో చిక్కుకొని నౌకలన్నీ పునిగి పోయాయి. జరాసింధు పు ఈవలి సెప్పు ద్రం ఒడ్డున కెరటాల విజృంభణ చూస్తూండగా, “తాతా!” అన్న కష్టిడి పిలుపు పికపిక నవ్వావినిపించింది.

సెప్పు ద్ర మధ్యంలో ఒక గుట్ట మీద నిల్చుని నవ్వుతున్న కష్టిపు కనిపించాడు.

“జరాసింధా! ఇప్పుడు నువ్వేమీ చేయ లేమద్వారకకు సెప్పు ద్రు పు నిన్ను చేర నివ్వడు. నీకు నా చేతిలో చచ్చే అదష్టి లేదు.

నీ సమబలుడైన వాడిచేత చస్తావు. కొంత కాలం గతింవాక మళ్ళీ పునర్దర్శనం, వెళ్ళు!” అన్నాడు కష్టిడు.

విదర్భ రాజైన భీష్మకుడికి కుమార్తెగా అక్ష్మి రుక్మిణిగా మిట్టేంది. బాలప్రాయం నుంచి కృష్ణుడే తన నాథుడని చెప్పుకొనేది. అటు వంటి రుక్మిణిని, రుక్మిణి అన్న రుక్మి కష్టిని శత్రువర్గంలో చేరి చెల్లెలికి శిశుపాలుడితో వివాహం చెయ్యడానికి సిర్వసిన్నాహాలు చేశాడు.

ఆ వివాహం తప్పించి తన్ను చేపట్టి రోంచు ను రుక్మిణి కష్టిడికి తప్ప పిత్ హేతు డి ద్వారా కబురు వింటింది.

పేల్చికి వుండు రుక్మిణి ధర్మ పై జించి, అలయం నుంచి వస్తూండగా, కష్టిడు రుక్మిణి చేర్చు పిట్టినాలుగు గ్రామాల పై న్చిన తన రథం వీధకు ఎక్కించు కొన్నాడు. రుక్మి శిశుపాల జరాసింధరులు ఎదుర్కొన్నారు.

బలరాముడు యాదవ వీరులతో వెనుకనే వచ్చి తప్పుడితో కలిశాడు.

కష్టిడు శిశుపాలుణ్ణి తరిచి కొట్టాడు. బలరావుడు జరాసింధరుడిని ఓడించి తరి

చూడు. శత్రు రాజులందరికీ కష్టిబలరావులు చిందర వందర చేశారు.

కష్టిడు విజయ శంఖం పిరించి రుక్మిణిని రథం మీద ఎత్తుకుపోతూంటే వెంట తలపడిన రుక్మిని ఓడించి జుట్టాడు, వీనిచూ గొరిగి పరాభవించి విడిచి పేట్టాడు. రుక్మి వురేప్పిడూ కష్టిడి జోలికి పోలేదు.

త్రయ వీరు డికి తగిన రాసి వివాహంగా ఎత్తుకు వచ్చిన రుక్మిణి కళ్యాణం కష్టిడితో ద్వారకలో ఎంతో వైభవంగా జరిగింది.

తరువాత కష్టిడు నీలాపినింద తొలగించు కొడానికి అరణ్యం పిట్టి, గుహలో జాంబవంత దీతో యుద్ధం చేసి, శ్యవుంతక వుణిని తెచ్చి, సిత్రాజిత్తుకి ఇచ్చి, భూదేవి అంశగల అతని కుమార్తె సిత్యభావ ను వివాహం చేసి కొన్నాడు. తరువాత జాంబవతి, విత్రవంద, కాళింది, లఞ, భద్ర, నాగ్నజితి లను వివాహం చేసి కొని అష్టి వుహిషి లతో అష్టినీధులు గల యోగిషిత్తు పుడిలాగ, అష్టి ఐశ్వర్యాలతో తులతూ గుతూ, ద్వారక రాజధానిగా యాదవులకు ప్రధాన నాయకుడై వెలుగొందుతున్నాడు.

పిల్లను తెచ్చిన ధనరాసి

సీసయ్య అనే ఆయనకు శంకరయ్య అనే కొడుకు ఉండేవాడు. సెనయ్యకు తన కొడుకు ఎందుకూ కొరగానివాడని నమ్మకం. అందుచేత ఆయన ప్రతిదానికి వాణ్ణి శాపిస్తూ, కొప్పిడుతూ వాడికి సొంత ఆలోచన అనేది సాధ్యం కాకుండా చేశాడు.

తండ్రిదే శాసినంగా పేరిగిన శంకరయ్య శుద్ధ వెర్రి వెంగళప్పుగానే తయారయ్యాడు. పేర్ల గ్రే తున్న కొద్దీ వాడి బుర్రపూర్తిగా చెడింది. వాడికి సొంతాన నేర్చుకున్న విద్య ఒకటే తెలుసును. అదేమిటంటే, ఊరి చెరువులో వుణిగి, ఊపీరి బిగబట్టి, చాలాసమీకూర్చో వటం. తండ్రి అప్పు మీలేకుండా వాడు ఈ విద్య అర్చితంగా నేర్చుకున్నాడు. తండ్రి ఏ పని చెప్పినప్పటికీ వాడు దాన్ని ఏదోవిధంగా పాడు చేసువాడు.

కొడుక్కు పేళ్ళిచ్చే వాడికి తెలివి తేటలు వస్తాయేమోనన్న ఒక్క ఆశ సీసయ్యను వదలలేదు. సెనయ్యకు భార్యలేదు గనక, కొడుకు

వచ్చి తనకు ఇంటిపిని బహుశా కునే బాధ తప్పిందన్న ఆశకూడా ఉన్నది. అయితే, గ్రామంలో ఎరిగిన వాళ్లెవరూ శంకరయ్యకు పిల్లనివ్వటానికి ఒప్పించలేదు.

ఇలా ఉండగా పొళ్ల గ్రామంలో ఒకసంబంధం ఉన్నట్టు తెలిసింది. సెనయ్య తన కొడుకున పేళ్ళిచ్చామీకు తీసి కుపాతూ, అక్కడ ఎలా మసులుకోవాలో వివరంగా చెప్పి, “ముందు వెళ్ళుతూనే చెప్పలు తలుపు వెనక విడిచి, నువ్వు కుర్చీ మీద కూర్చో, తెలిసిందా?” అన్నాడు.

శంకరయ్యకు తండ్రి ఏది చెప్పినా ఉన్న పుతి కూడా పాటించి. అయినా వాడు, తెలిసిందన్నట్టు తల ఆడించి, తండ్రి చెప్పిన పూటలు నువ్వే అన్న కుంటూ, బండిలో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. కాని దారిలో ఆ పూటలు తాళ వూరయ్యాయి.

తీరా ఊరు చేరి, పేళ్ళిచ్చామీకు ఇల్లు చేరి, శంకరయ్య తన చెప్పలు తీసి కుర్చీ

మీద పెట్టి, తాను పోయి తలుపు వెనకాల కూర్చున్నాడు.

పీల్ల తండ్రికి శంకరయ్యను చూడగానే అంతా అర్థమై పొయింది. ఆయన ఆ తండ్రి కొడుకులకు పిల్లనైనా చూపకుండా, “ఈ వెర్రిబాగుల సంబంధం మా కొద్దు,” అని వారిద్దరినీ వచ్చిన దారినే పిరిగేశాడు.

ఇంటికి వచ్చాక నెనయ్య శంకరయ్య మీద విరుచుకు పడి, “ఇక నీకీ జన్మలో పేళ్ళి కాదు. తలమాసిని వాడవద్దేనా నీకు పిల్లనిస్తే ఇయ్యాలి!” అని క్షుర్రు కున్నాడు.

తనకు పీల్లనిచ్చే తలవూసిన వాణ్ణి పెతక టానికి శంకరయ్య నిశ్చయించాడు. ఆ రాత్రికి రాత్రే వాడు ఇంటి నుంచి బయలుదేరాడు. వాడు పూడు రోజులు ప్రియాణం చేసినా లు గో రోజు చీకటిపడే వేళకు ఒక కొండ ప్రాంతానికి చేరాడు. అక్కడ ఒక గ్రహిలో

నుంచి విచిత్రమైన ధ్వని వాడికి వినిపించింది. ఆ గ్రహిలో ఒక రాస్మిడు నిద్ర పాతున్నాడు. వాడు పేడు తున్న గ్ర రే శంకరయ్య విన్నది.

శంకరయ్య లోపలికి వెళ్ళి, రాక్షసుణ్ణి చూసి, వాడి జుట్టు పుట్టికొట్టుకుని, వూసీ నట్టుండటం గురు నించాడు. “నాకు పీల్లనిచ్చే తలవూసినవాడు. నేను వస్తున్నానని తెలిసి భయపడి ఇక్కడ దాక్కున్నాడన్నమాట!” అనుకుని శంకరయ్య ఆ రాస్మిణ్ణి జుట్టు పట్టుకుని ఊపాడు.

రాస్మిడు పేదగా ఆవలిస్తూ లేచి, “ఎవరు రా నన్ను లేపింది?” అని కోపంగా గర్జించాడు.

“పీల్లనివ్వకుండా ఎట్లు పొతామో, తల మాసినవెధవో? వెంటనే కట్టుంతో సహా నాకు పిల్లనిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యి,” అంటూ శంకరయ్య రాస్మిడి చెవి మెలిపెట్టాడు.

రాస్మిడికి పిట్టరాని కోపం వచ్చింది. వాడు ఆ కోపంలో శంకరయ్యను విరుచుకు తినేవాడే. కాని ఈ లోమో, గ్రహిలోపలి గ్రహిలో ఉన్న రాస్మిడి పేళ్ళాం, శంకరయ్య అన్నమాటలు విని ఇవతలికి వచ్చింది. ఎందుకంటే, దానికొక కూతురు ఉన్నది. ఆ పిల్లది చాలా స్థూలకాయం. ఎంత ప్రియత్వించినా దానికి ఈనాటి వరకూ సంబంధం కుదరలేదు.

అందు చేత రాస్మి ఇవతలికి వస్తూనే, “ఎం రాస్మిడివయ్యా నువ్వ? అల్లుడు మ్మ ఒక పుర్యాదా, పుంచీ లేదు!” అంటూ తన మొగుడి మీద విరుచుకు పడింది.

“ఇంతకూ పీల్ల ఏదీ?” అంటూ శంకరయ్య చూశాడు.

“ఇప్పిడే విహారానికి వెళ్ళింది. ఇంకో రూపు కుగాని తిరిగిరాదు. చాలా దూరం దింపూ ణంచేసే వచ్చినట్లున్నామాబాగా అలిసే వచ్చామా ఇంత తిని హాయిగా ఒక కున్న కు తిల్చు,” అన్నది రాసీ.

శంకరయ్య రాసీ పేట్టిన పిళ్ళ తిని, పొలు తాగి, లోపలి గుహలో జంతు మూ చర్మాల మీద శయనించాడు.

శంకరయ్య పిళ్ళే అల్లు నవాడు. వాణ్ణి తినాలని రాసీ డికి కోరికగా ఉన్నది. కాని రాసీ శంకరయ్య పిత్త కున్న గుహకు అడ్డంగా కూర్చున్నది.

రాసీ కూతురు అర్ధరాత్రికి వచ్చింది. అది చేసిన అడామణికి శంకరయ్య వేళ్ళ కుని, తల్లి కూతుళ్ళ సింభాషణ విన్నాడు.

“ఇన్నాళ్ళకు మొగుడు నిన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చాడే,” అన్నది తల్లి రాసీ చాలా సంతోషంగా. “ఎక్కడ? ఎక్కడ?” అంటూ కూతురు రాసీ శంకరయ్య పిత్త కున్న గుహలోకి తొంగి చూసింది.

కళ్ళు కొంచెంగా తెరిచి రాక్షసి కూతుర్ని చూసి శంకరయ్య అదిరిపిడ్డాడు. అది తల్లి దండ్రుల కన్న కూడా వికారంగా ఉన్నది.

శంకరయ్యను చూసి రాసీ కూతురు, “వెన్నపూస లాగున్నాడు!” అన్నది.

“వాణ్ణి విర్రు చు కు తింటావా ఏం? ఆ పిని మాత్రం చెయ్యకు. పిత్త తప్పితే నీకు ప్రరొక మొగుడు దొరికే అవకాశపు లేదు,” అని తల్లి రాసీ కూతుర్ని హెచ్చరించింది.

“నా పూట సరే. అయ్య పూటేమిటి? పునీషి దొరికితే తినకుండా వదలడు,” అన్నది కూతురు.

“అంధకేనేన బయటికి కూడా పోకుండా కాపిలా కాన్పిన్నా. నేను కాల్పమీఅలా తిరిగి వస్తా న్న మ్హకాపిలా కూర్చో,” అని తల్లి రాసీ బయటికి వెళ్ళిపోయింది.

రాసీ కూతురికి శంకరయ్య వద్ద చూస్తున్న కొద్దీ తినాలన్న కోరిక పేరగ సాగింది. గృహ లోనే తినేస్తూ తల్లి తనను బతకనివ్వవు. అంధ కని రాసీ కూతురు శంకరయ్య వద్ద నిద్రలేపి, “పేళ్ళి ఏర్పాట్లన్నీ అయ్యాయి. పిదపాదాం,” అన్నది.

అంతా వింటున్న శంకరయ్యకు దాని దొంగపత్తు అర్థమవుతుంది.

“వుంధు కట్టుం డబ్బు అక్కడ పేడితేనే పేళ్ళి!” అన్నాడు వాడు.

రాక్షసి కూతురు లోపలికి వెళ్ళి, ఒక తోలు సింఛీనిండా రత్నాలూ, బంగారూ తెచ్చి, శంకరయ్య చేతికిచ్చి, పిదప న్నది.

శంకరయ్య సింఛీ వూరికికట్టి భద్రంగా చంకన పేట్టుకుని, రాసీ కూతురి వెనకనే బయలుదేరాడు.

గృహదాటి ఇవతలికి రాగానే వాడు రాసీ కూతురితో, “స్నానం చెయ్యకుండా పెళ్ళి

ఏమిటి? వుంధు స్నానం చెయ్యాలి,” అన్నాడు.

రాసీ కూతురు వాణ్ణి ఒక కోనేరు దగ్గరికి తీసి కుప్పొంది. వాడు సింఛీతో సిహా కోనేరు లోకి దూకి, అదురు న కూర్చున్నాడు.

రాసీ కూతురు ఎంతామిహాసీనా వాడు మళ్ళీ పైకి రాలేదు. దానకేమో నీరు అంటే చచ్చే భయం. వాడు వున్నాడు చచ్చి పేళ్ళి తేలు తాడనీ, అప్పిడు తానీ వచ్చి వాణ్ణి వెక్కు తినవచ్చుననీ అనుకుని అది తవు గృహకు తిరిగి వెళ్ళింది.

తరవాత శంకరయ్య తల నీటి పేళ్ళి పేట్టి, రాసీ కూతురు పొర్లుండని తెలుపుకుని కోనేటి నుంచి వెలుపలికి వచ్చి సంచితో సహా ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు.

డబ్బుతో తిరిగి వచ్చిన శంకరయ్యకు వుంచి సింబంధం దొరికింది. తన అదు మీ లేకపోతే తన కొడుకు వెర్రి వెంగళప్ప కాడని నెనయ్య అప్పిటికి గ్రహించాడు.

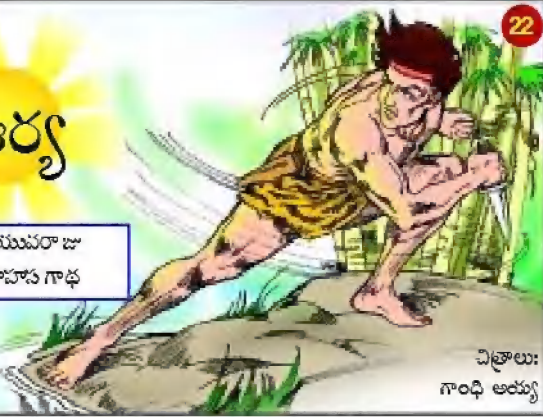
ఆ తరవాత శంకరయ్య తాను యోగ్యుడే నని రుజుమాచేసి కోడానికి ఎంతో కాలం పట్టలేదు.

జయనగరంలో నిద్రించిన నూతన అలయంలో స్వర్ణ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించుముగ్గులని తెలియడంతో, వీరసేంహుడు అక్కడికి స్వయంగా వెళ్లి అడ్డుకున్నాడు. అయితే, అక్కడ సామంతరాజు సుఖదేవుడి కుమార్తె సుచన్యను చూడగానే మనసు మార్చుకుని, స్వర్ణ విగ్రహం కావాలంటే, దానికి బదులు సుచన్యను తీసుకెళ్లి వివాహం చేయమని సుఖదేవుణ్ణి కోరాడు. అందుకు అంగీకరించమని సుచన్య తండ్రికి చెప్పింది.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు: గాంధీ ఆర్యు

తన కుమార్తె స్వర్ణయానికి సుఖదేవుడు అనురాగిల్లేం చెందాడు.

అప్పుడు నాన్నా, విగ్రహాన్ని, అలయాన్ని రక్షించుకోవడం కంటే ఈ త్యాగం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను....

ఏం తల్లీ, ఈ విషయంలో బాగా అలోచించే ఈ స్వర్ణయానికి వచ్చావా?

తెచ్చగా సరికాపు యువరాణీ! ఎన్ను మహారాణిలా చూసుకుంటాను.

మొదట నా బిడ్డ పూజలు పూర్తి చేయని!

సంతోషం! నేనుబ్రాడే రాజభవనానికి తిరిగి వెళ్లి ఆమెకు స్వాగతం పలకడానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను. నా సేనాధిపతి ఇక్కడే ఉంటాడు.

వీరసేంహుడు ఉల్లాసంగా గుర్రమెక్కి సేనాధిపతి అనురసేంహుడికి కొన్ని సూచనలిచ్చాడు.

నేను వెళ్లి భర్తాడే వినుగడను పంపిస్తాను యువరాణిని సురక్షితంగా తీసుకు రావలసిన బాధ్యత వీది.

చిత్తం, ప్రభూ!

వీరసేంహుడు వెళ్లి సోయాక, అక్కడ తండ్రి కూతుణ్ణి మోల్కాడుకోవడానికి అనుకూలం లభించింది.

యువరాజు ఆర్య సలహా ప్రకారమే నేను నడుమకుంటున్నాను. అయినే కదా కోల్పోయిన విగ్రహాన్ని మళ్ళీ మనకు తెచ్చి ఇవ్వాడు.

పూజకు వెళదాం, పద.

దేవాలయంలో విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించడంలో యువరాజు అల్ప జయనందమునికి సాయపడ్డాడు. స్వర్ణవిగ్రహం అద్భుత గాంధీర్వంతో కుసీంప సాగింది.

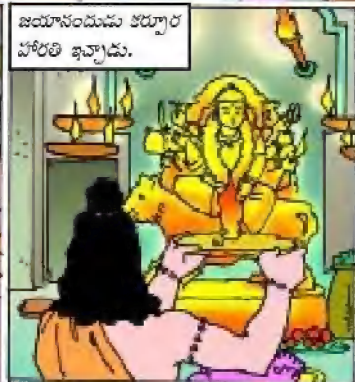

జయ జయ మాతా!

జయ గౌరీ మాతా!
జయ జయ జగదంబా!

జగన్నాథా!
నీ అజ్ఞను మేను వెదదేర్చాను!
ఇప్పుడు నీ జైని చూపే భారం ఏదే!

జయనందుడు కర్పూర వోరతి ఇచ్చాడు.

ప్రసాదాన్ని స్వీకరించడానికి ప్రజలు వరసగా వచ్చారు.

జగన్నాథ మిమ్మల్ని అశీర్వాదించుగాక!

జయ మాతా!

పూజాది క్రితువులు పూర్తయ్యాక జయనందముని సుఖచేర్చుడి తో తిరిగాడు.

సుకన్య పెంజుతో చిక్కచంఱున్నదేమామ భయం కలుగుతున్నది మునివరూ!

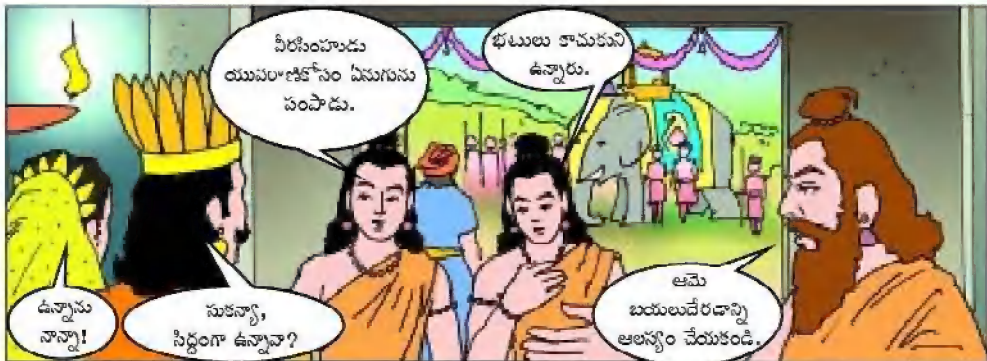
అమను జగన్నాథ తప్పుక రక్షిస్తుంది!

విగ్రహం ఔసుంగా ఉండడం సంతోషం!

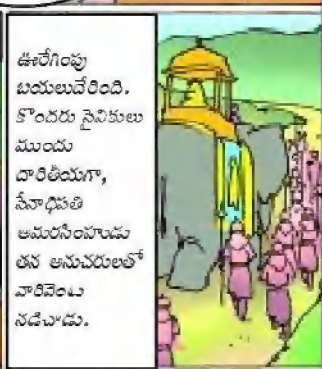
సుఖదేవా, పీఠంపూడి అసలు ఉద్దేశం ఏమిటో మనకు తెలియదు. విగ్రహాన్ని వాడు అంత సులభంగా మరిచిపోడు!

విగ్రహాన్ని అలయాన్ని ప్రజలే కాపాడుకోవాలి!

సుకన్య ముని ఆశీర్వాదాలు పొందింది.

జయహనందముని తన విష్యగ్ధి పీలినాడు.

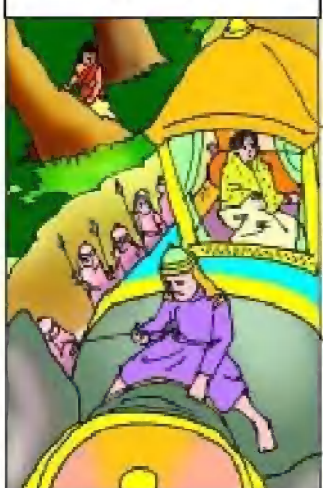

గోవిందుడు వారికి కొంత దూరంలో నడవ సాగాడు. అతన్ని ఎవరూ గమనించలేదు.

పూరాత్తుగా....

అపండి! తల తిరుగుతున్నది! కిందికి దిగివచ్చండి.

సుకన్య కిందికి దిగి, ఒక చెట్టు బోదెను అనుసరించి.

అమరసింహుడితో అనపాతం పెరిగి పోయింది.

యువరాణీ! మనం త్వరగా వెళ్ళాలి! రాజుగారు ఎదురు చూస్తున్నారు!

అలిసి పోయాను చెప్పిన కదా?

రా వెలదాం, కాఅయ్యాపన చేయకు!

ఛీ, చేయి తియ్.

హఠాత్తుగా ఎక్కడి నుంచో ఒక కోతి అమరసింహుడి మీదికి ఉరికింది.

ఏముట? ఎవరిది? అయ్యో!

అమరసింహుడు కిందపడి స్త్రావం కోల్పోయాడు. ఏనుగు ఎటో వెళ్ళిపోయింది. సైనికులు దిక్కుకోకరుగా పారిపోయారు.

అహో!

కోతి, యువరాణి అర్యను గుర్తుపట్టింది.

బహు చాకవ్యంగా చేశావు! ఇక తిరిగి వెళ్ళిపో!

సువర్ణ సరిటర వడపోయింది. అనందాశ్చర్యాలతో సతమత మయింది.

అర్యా? సువర్ణ తప్పుక నన్ను రక్షించగలవని నాకు తెలుసు.

నేను కాదు. జగన్మాత కరుణ, గురువుగారి ఆశీస్సులే నిన్ను రక్షించాయి.

అర్య శిష్యుడివేసి తిరిగాడు.

గోవిందా, నువ్వమెను సుఖదేవుడి వద్దకు చేర్చు. నేను అశ్రమానికి తిరిగి వెళతాను.

అలాగే! అక్కడే ఆమెకు షేమ

ఆశస్యం చేయకండి. త్వరగా మీరు అక్కడికి చేరుకోవాలి!

సుఖదేవుడు, తన అంగరక్షకుడి అడుగుల చుట్టూ విన్నాడు.

ఏమయింది? ఏముట పోయింది?

యువరాణి తిరిగి వచ్చింది!

-(ఇంతావుంది)

మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు

నలందా విశ్వవిద్యాలయం

షషదశ శతాబ్దంలో గుప్త రాజులు పాలించిన కాలం స్వర్ణయుగంగా ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఈ యుగంలో కళలూ, శిల్పాలూ అత్యుత్తమ స్థాయిని అందుకున్నాయి. కాళిదాసు, దండి మొదలైన మహాకవులు గుప్తరాజుల ఆస్థానంలోని వారే. గుప్తరాజుల కాలంలో కొన్ని అజంతా గుహలు కూడా చెక్కబడ్డాయి. అలాగే వీరు అనేక శాస్త్రాలను కూడా ప్రాప్తమొందారు.

క్రీ.శ. 413లో విక్రమాదిత్యుడి కుమారుడు మొదటి కుమార గుప్తుడు చక్రవర్తి అయ్యాడు. ఈయనే నలంద వద్ద జగద్విఖ్యాతిగాంచిన బౌద్ధుల విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించాడు.

ఈ విశ్వవిద్యాలయంలో బౌద్ధ గ్రంథ పఠనంతో పాటు వేద పఠనం కూడా సాగేది.

ఏడు మదల ఎళ్ళపాటు విజయ వంతంగా నడిచిన ఈ విశ్వవిద్యాలయానికి విద్యార్థులు

పునఃదేవులంతటి సులభమైన కౌకుండా, ఆగ్నేయాసియాదేశాల నుంచీ, చైనా నుంచీ వచ్చేవారు. సి ప్రసిద్ధ చీన యాత్రికుడు హియన్ త్సాంగ్ 7వ శతాబ్దంలో ఇక్కడ కొంత కాలం చదువుకోవటమే కాకుండా, ఈ విశ్వవిద్యాలయం గురించి ఎన్నో గొప్ప విషయాలను రాశాడు.

వేలాది మంది విద్యార్థులు అక్కడే ఉండి చదువుకోవడానికి చీలుగా అసంఖ్యాకమైన గద్దలతో, విశాల వుండలతో నిర్మితమైన నలందా విశ్వవిద్యాలయ శిథిలాలు పొట్నానగరానికి ఆగ్నేయ దిశగా 60 మైళ్ళ దూరాన ఉన్నాయి.

పెన్నా సిమెంట్ వారి
పెన్నా కోర్స్టర్
Sulphate Resisting Portland Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 102, Srirubadh Colony Road No. 2, Saravali Village, West Godavari District, 522 024, A.P.
www.pennacement.co.uk Email: info@pennacement.co.uk

Phone: 0865-899000

23027402

Fax: 0865-2335881

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

మన చర్మం

మన శరీరంలోని అతిపెద్ద అవయవం ఏదో తెలుసా? నఖశిఖ పెర్యంతం శరీరాన్ని కప్పికుని మళ్ళీ పున చర్మవే. పున శరీరం బర్త మతో ఇది కనీసం పెదహర్త శాతం వరకు ఉంటుంది.

ఈ అవయవం ఎన్నో ముఖ్యమైన పిత్త లభు చేస్తుంది. మొట్టమొదటిదిగా ఇది చుట్టు పెక్కల శీతోష్ణస్థితి నుంచి కాపాడుతుంది. స్పర్శజ్ఞానాన్నిస్తుంది. చర్మం లోని స్వేద గ్రంథులు పుల్ల గుల్ల నీటిని, లవణాలను వెలుపలికి పంపుతూ శరీర ఉష్ణోగ్రతను ఒక తీరులో ఉంచడానికి సాయం పెడతాయి. చర్మంలో పుల్ల లాసిన అనే రంజనం పున శరీరం రంగును నిర్ణయిస్తుంది. సూర్యుడి నుంచి వెలువడే తీవ్రమైన నీలలోహితకిరణాల దాడి నుంచి కూడా చర్మం శరీరాన్ని కాపాడుతుంది.

తనను తాను నిరంతరాయంగా పిశాచిని స్థితి చేస్తుకునే విలక్షణ స్వభావం చర్మానికి ఉంది. శరీరం పీడ ఒక చోట దెబ్బ తగిలినట్లయితే, గాయం త్వరగా మానడానికి పీలుగా చర్మంలోని కణాలు వెనువెంటనే పిరివిగా పిక్చుకొస్తాయి.

మన పరిసరాలు :

కంగారూ ఎలుకలు

కంగారూ ఎలుక అనగానే పున పునస్థిల్లో విచిత్రమైన రూపంగల జంతువు కనిపిస్తుంది కదూ? అయితే ఎడారి ప్రాంతాలలో నివసించే ఈ జంతు మకంగారూ కాదు; ఎలుకా కాదు. అల్లునా దీనికి కంగారూ లాగా గెంతుతూ వెళ్ళే గుణం ఉంది. పొడవైన వెనక కాళ్ళూ, రోమా లతో నిండిన పేద్ద కుచ్చు తోకా ఉన్నాయి. గెంతేప్పుత్త సెపు తొల్యం కాపాడు కోవడానికి ఈ తోక ఉపయోగపడుతుంది.

30 సెం.మీ. కన్నా తక్కువ ఎత్తుతో ఉన్న, రాత్రిల్లో సంచరించే ఈ జంతు మళ్ళూ పూల్ల గారెండు కాళ్ళ పీడ నభు స్థితి. వీటి పొడవాటి నాశికా పూర్ణాల శ్వాసించే గాలిని చల్ల పరచడానికి ఉపయోగపడతాయి. ఇవి తాగే నీళ్ళ శరీరంలో పెరిరొంచ బడడానికి అనుమతా వీటి పూర్ణమండల నిర్మాణం ఉన్నది. ఈ జంతు వయదిగ్రువ దవడలను ఆస్థకుని సెంచుల్లాంటి భాగాలు ఉన్నాయి. ఇవి విడామడిగా తినకుండా మొదట గింజలను సంచులు నిండేంత వరకు వేగవేగంగా సెంచుకుంటాయి. గెంతుతూ సురక్షితమైన బొరియ కు చేర్చుకుని సెంపాదిగా, పిశాంతంగా తినడం ప్రారంభిస్తాయి.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

మెలిండా రోజ్

1994 ఫిబ్రవరి 14వ తేదీ పెదపూడేశ్వర మెలిండా రోజ్ హాథవేకు అట్కిన్స్ ట్రాక్టర్ ఉన్నట్టు కవు గొనబడింది. అది చాలా అరుదుగా కనిపించే ప్రాణాంతకమైన క్యాన్సర్. అల్లునా చిన్నారి మెలిండా దానిని చూసి ఏమాత్రం భయపడలేదు. విచారంలో పునిగిపోలేదు. తన తగ్గుత తన ఉత్సాహాన్ని కబళించడానికి ఆమె అనుమతించలేదు. క్యాన్సర్ వ్యాధిగ్రస్తలైన సహి చిన్నారల వుధ్య విశ్వాసాన్ని పంపించింది ఆనందాన్ని వ్వడానికి ఆమె ప్రయత్నించింది. ఆ లక్ష్యసాధన కోసం తండ్రి సాయంతో ఒక వెబ్సైట్ రూపొందించు కుంది. అందులో ఒక రోగిలా కాకుండా, పూవులా వ్యక్తిగా పెదివుందితో సంబంధాలు పంపించింపు కోవడానికి క ప్షేషింది.

మెలిండా 1996 సెప్టెంబర్ 15వ తేదీ తన పెదబాసవ యేట కన్నుపూసింది. అల్లునా తన వెనక పూవుని విశ్వాసి వారసత్వాన్ని వదిలి వెళ్ళింది. అచంచల ధైర్యసాహసాలు ప్రదర్శించిన ఈ ధీరయ్య వతి జ్ఞాపికార్థంగానే క్యాన్సర్ ఆస్పత్రిలు, సోసైటీలు యేటా 'రోజ్ డే' కు పురమి కంటున్నాయి.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

క్విజ్

1. బిష్నాయ ఉద్యమం అంటే ఏమిటి?
ఎ) చెట్లపై జ
బి) విప్లుభక్తుల బందం
సి) సమైక్యతపై జ
డి) విప్లు ఆలయ యాత్ర

2. 'రాక్ గార్డెన్' ఎక్కడ ఉంది?
ఎ) చండిగుడ్
బి) లూథియానా
సి) సానెపిట
డి) పాణిపిట

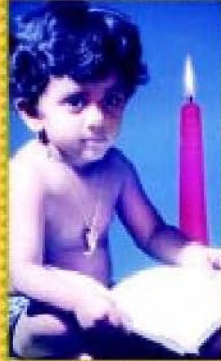
3. భారతీయ అటవీ చట్టం ఏ సంవత్సరంలో చేయబడింది?
ఎ) 1927 బి) 1967
సి) 1907 డి) 1957

4. చిప్కో ఉద్యమం ఎప్పుడు ప్రారంభించబడింది?
ఎ) ఏప్రిల్ 1983
బి) ఏప్రిల్ 1973
సి) ఏప్రిల్ 1953
డి) ఏప్రిల్ 1993

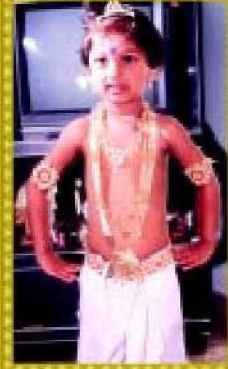
(సివూధానాలు 70వ పుటలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

SPHOORTHY REDDY V.H.

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క
వూటలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయగలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొజ్జుకార్త పేరు రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా
వూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జూన్ 2005 సంచికలో ప్రీపురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహువూసం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రవూపు, 82, డిఫెన్స్ అఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

ఫిబ్రవరి నెల పోటీ ఫలితాలు
టి. శశిధర్ రెడ్డి
S/o. టి. నాగిరెడ్డి
మోదుగులకుంట గ్రామం
తాడిపురి వుండలం
అనంతమూం జిల్లా (ఆం.ప్ర)

మొదటి ఫోటో : అక్క పెళ్ళికి...
రెండవ ఫోటో : తమ్ముడి సన్నాయి మేళం!

సమాధానాలు

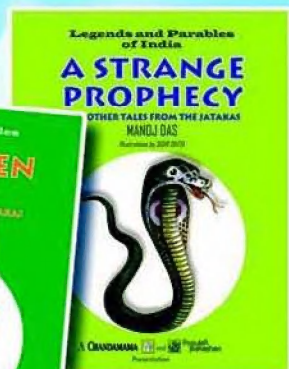
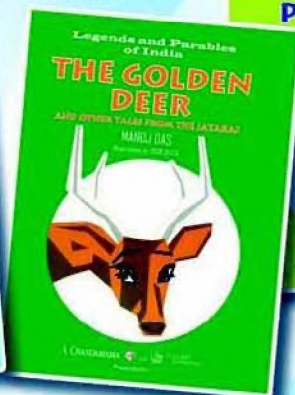
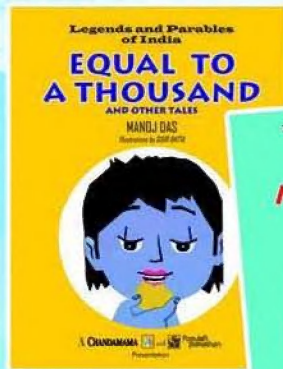
1. చెట్ల వూజు.
2. చండీఘడ్.
3. 1927.
4. ఏప్రిల్ 1973.

OPENING A NEW HORIZON IN THE WORLD OF LITERATURE FOR THE YOUNG

CAREFULLY CHOSEN LEGENDS AND PARABLES, INCLUDING TALES FROM BUDDHA JATAKA

NOW IN BOOK FORM

RS 200 FOR A SET OF FOUR BOOKS

From the pen of Saraswati Samman and Sahitya Akademi Award winner

MANOJ DAS

Jointly published by

CHANDAMAMA

and

**Popular
prakashan**

SPECIAL DISCOUNT OFFER TO SUBSCRIBERS OF CHANDAMAMA

USE COUPON BELOW

I am a subscriber of Chandamama - Subscriber No

Please send me a set of Legends and Parables. I am herewith sending Rs 150/- by D/D on

..... Bank/M.O. Receipt No issued by P.O.

in favour of Chandamama India Ltd., 82 Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai-600 097.

Name Address

..... Pin

Date

Signature

WORTH ACQUIRING FOR YOUR PERSONAL LIBRARY

PCRA Page

Website : www.pcrs.org

రోడ్డు మీద భద్రత

రోడ్డు భద్రత వారోత్సవాలలో అంతర్భాగంగా 'రోడ్డు భద్రత' అనే అంశంపై నిర్వహించిన వ్యాసీరచన పోటీలో వీణ తరగతి లోని వాళ్ళందరూ పాల్గొన్నారు. బి.పు వు తీ ప్రదానం జరిగే ఆనందకరమైన రోజు రానే వచ్చింది.

ఉత్తమ వ్యాసాన్ని ఎంపిక చేసిన న్యాయ నిర్ణేతలలో ఒకరు గా వ్యవహరించిన నగర పోలీస్ కమిషనర్, వేదికపై తన ఆసనం నుంచి లేచారు. "పూ రందరూ చక్కగానే రాశారు. ఉత్తమ వ్యాసాన్ని ఎంపిక చేయడం కష్టమనిపించింది. రోడ్డు ప్రయాణం భద్రంగా సాగడానికి వాహనాలు నడిచువారు, పాదచారులు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి పులిపిలు మళ్ళీ చాలా చక్కగా రాశారు. వాటిలో ఒక వ్యాసం నాకు బాగా నచ్చింది. ఆ వ్యాసం ఒక్కటే పాదచారులు జీబ్రా క్రాసింగ్ లో తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి విశదీకరించింది."

కొంతుమిఆగి, కమిషనర్ పుల్లీ ఉపన్యాసం కొనసాగించారు: 'జీబ్రా క్రాసింగ్ పాదచారులకు చాలా ప్రాధాన్యత ఉంది. నకరందరికీ తెలుసు. జీబ్రా క్రాసింగ్ ను సిఫీ పీస్ నున్నప్పుడు వాహనాల వేగం తగ్గించాలి. ఆ వ్యాసంలో ఒక ముఖ్యమైన విషయం ప్రస్తావించబడింది. పాదచారులు జీబ్రా క్రాసింగ్ వద్ద సైతం తమ ఇష్టానుసారం రోడ్డును దాటకూడదు. దాటే ముందు ఆగాలి. కుడివైపును చూడాలి. ఎడమవైపును చూడాలి. పుల్లీ ఒకసారి కుడివైపును చూసి, ఏమో వాహనాలు వస్తున్నాయో అని శబ్దాన్ని ఆలకించి, ఆ తరువాత రోడ్డును దాటాలి. అజాగ్రత్తగా రోడ్డు దాటే పాదచారు అతని ప్రాణాలకే కాకుండా, ఇతరుల ప్రాణాలకు కూడా పుల్లీ తేగలదు. అతని కారణంగా రోడ్డు ప్రమాదం జరగవచ్చు. వాహన చోదకులు, అతన్ని ఢీకొనే ప్రమాదం తప్పించే ప్రయత్నంలో వేరొకరిని వెళ్ళి ఢీకొనవచ్చు. అందువల్ల వాహనాలను నడిపే డ్రైవర్లలాగే, జీబ్రా క్రాసింగ్ వద్ద రోడ్డును దాటే పాదచారులు కూడా చాలా జాగ్రత్త వహించాలి. ఈ వ్యాసాన్ని వీణ అనే విద్యార్థిని రచించింది. ఆమెకే ప్రథమ బహుమతి ఇవ్వాలని మేము ఏకగ్రీవంగా నిర్ణయించాము."

క్షుంకుల కరతాళ ధ్వనుల పుధ్య, వీణ లేచి వేదిక కేసీ నడవసాగింది.

Cross Zebra Crossing Carefully

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION
 43, Bhikaji Cama Place, New Delhi-110065
 Email : pcra@pcra.org
 Website : www.pcrs.org

Children : Write a slogan on the subject & win prizes